

els. 2

Fiskeridirektoratet

Biblioteket

11

5. JUNI
1980

16 JUNI 1980

Fiskets Gang

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren

66. ÅRGANG
NR. 11 - 5. JUNI 1990
Utgis hver 14. dag
ISSN 0015 - 3133

Redaktør:

SIGBJØRN LOMELDE
Kontorsjef

Redaksjon:

DAGMAR MELING
KARI ØSTERVOLD TOFT
BERIT MARCUSSEN
GULLESTAD
VIDAR HØVISKELAND

Fiskets Gangs adresse:

Fiskeridirektoratet
Postboks 185, 5001 Bergen
Telf.: (05) 23 03 00

Trykk: A.s John Grieg

Abonnement kan tegnes ved alle poststeder ved innbetaling av abonnementsbeløpet på postgiro-konto 5 05 28 57, på konto nr. 0616.05.70189 Norges Bank eller direkte i Fiskeridirektoratets kassakontor.

Abonnementsprisen på Fiskets Gang er kr. 90.00 pr. år. Denne pris gjelder også for Danmark, Finland, Island og Sverige. Øvrige utland kr. 110.00 pr. år.

PRISTARIFF FOR ANNONSER:

Tekstsider:

1/1 kr. 800	1/4 kr. 225
1/2 kr. 400	1/6 kr. 150
1/3 kr. 300	1/8 kr. 125

Omslagets 4. side (1/3 s.) kr. 400.

VED ETTERTRYKK FRA
FISKETS GANG
MÅ BLADET OPPGIS
SOM KILDE
ISSN 0015-3133

INNHold — CONTENTS

Fiskeripolitikk i EF Fishery politics in the EEC	331
Stortingsmeldingen om fiskeoppdrett The Stortings report on fishbreeding in Norway	335
Fiskeriforskning ved inngangen til 80-årene Fisheryresearch in the eighties	312
Ny fiskerisone rundt Jan Mayen Norwegian fishery zone around Jan Mayen	341
Fiskerikomiteen til lands og til vanns The Stortings fisheries committee visits Western Norway	313
Lover og forskrifter Laws and regulations	348
Statistikker Statistics	354

Forside: Motiv fra Bretagne (foto S. Lomelde)

Fiskeripolitikk i EF

Av John Inge Vikan

Dette er den tredje og siste artikkelen i John Inge Vikans serie om fiskeripolitikk i EF. De to første artiklene ble trykket i Fiskets Gang nr. 9 og 10.

Kvoter

De enkelte medlemslands kvoter er også et problem som har skapt vansker i arbeidet med en felles fiskeripolitikk i EF. Britene har på ingen måte vært fornøyd med den kvoteandel de har blitt tilbudt i Kommissjonens forslag.

David Atchison, administrativ leder for Scottish Fishermens Føderation, mener at EF's fremtidige fiskeripolitikk må gi «a fair deal».

— Medlemsstatene må kunne ta ut av de felles farvann en del som er like stor som den de bidrar med. Han henviser også til at Norge har lansert det såkalte sonetilhøringsprinsippet for fordelingen av fisken i Nordsjøen mellom EF og Norge.

På annet hold i Storbritannia blir det fremholdt at det er tre momenter man må ta hensyn til når den britiske kvoteandelen skal fastsettes:

1: Det må tas et rimelig hensyn til det tap britiske fiskere har hatt i fisket i fjerne farvann.

2: Man må ta hensyn til det behov de lokale samfunn har for å kunne drive sitt fiske.

3: Kvoten må avspeile at Storbritannia har råderett over 60 prosent av de samlede EF-farvann, og trolig en like stor del av ressursene.

Danske synspunkt

Både fra danske myndigheter og fra EF-kommisjonens representanter blir det sagt at man er villig til å imøtekomme disse kravene til en viss grad. Man har likevel innvendinger mot de britiske påstandene om at man «eier» fisken i sine egne farvann.

— Det grunnleggende prinsipp for kvotefordelingen må være at man tar hensyn til det tradisjonelle fiskerimønsteret. Dette mener vi å finne støtte for både i Tiltredelses-traktaten og i grunnforordningen for fiskerinæringen, sier fiskeriminister Svend Jacobsen. På den annen side finner han det naturlig at de enkelte land argumenterer for det fordelingsystem som gir en selv størst utbytte. — Men vi løser ingen problemer ved å flytte vanskene fra ett land til et annet, legger han til.

— Likevel er vi enig i at Storbritannia bør få kompensasjon for en del av de tap de har lidd ved tredjelands kyster. Vi har avgitt av vår egen kvoteandel på grunn av dette, til og med mer enn vi egentlig synes er rimelig. Men vi kan ikke akseptere at noe land skal ha «eiendomsrett» til fisken i sin egen sone. For det første kan dette ikke godtas så lenge man har sluttet seg til et fellesskap, og i fellesskap har utvidet sine økonomiske soner for å kunne få størst mulig felles utbytte av det. Dernest ville det få alvorlige konsekvenser om et slikt prinsipp skulle bli etablert og det ble en kamp om å fiske mest mulig i sine egne soner. Fisken i Nordsjøen er i bevegelse over hele området, og vi må finne ordninger slik at vi kan fiske der det gir mest mulig utbytte og er til minst skade for bestandene, sier Svend Jacobsen.

Dierk Booss i EF-kommisjonen fremholder at man også har tatt hensyn til lokalsamfunnenes behov for større kvotedeler. Ved fordelingen har man hovedsakelig holdt seg til de kvoter og de fangster man hadde under Kommisjonen for fiske i det nordøstlige Atlanterhav (NEAFC). Men for spesielt avhengige kvstområder regner man seg frem til hvor store kvantum de vil trenge for å overleve. Om det da blir nødvendig å redusere totalkvotene, beholder kystfiskerne likevel sin andel. Andre fiskere, også fra samme land, får derimot sine kvoter redusert ved at de er en prosentdel av totalkvoten. Ved en redusert totalkvote vil den aktuelle

kyststaten få en relativt høyere andel. Dette ettersom kvoten består av en prosentdel som forandrer seg i takt med totalkvoten og en fast andel for spesielle grupper fiskere.

Hvordan påvirkes de ulike bestandene av hverandre

Fra dansk side mener man også at det er visse sider ved kvotefastsettelsene man foreløpig ikke har vært nok opptatt av, og som havforskerne heller ikke har funnet noe svar på til nå. Det gjelder i hvilken grad størrelsen av de ulike fiskebestander påvirker hverandre. Det er slett ikke sikkert at man får et optimalt utbytte ved å la en bestemt bestand vokse uten å ta hensyn til hvordan dette virker inn på andre bestander.

— Slik vi oppfatter det, ønsker havforskerne nå å regulere fisket slik at torskbestandene i Nordsjøen får vokse i forhold til det nivå den har vært på i de siste ti årene, sier Kent Kirk, formann i Esbjerg Fiskeriforening og også medlem av EF-parlamentet for det konservative partiet i Danmark.

— Men hvilke konsekvenser vil det ha for de andre bestandene? Har man tenkt over at vi om vi får en større torskbestand vil det kanskje ikke være rom for en stor bestand av Nordsjø-sild?

— Jeg tror det er snakk om en politisk prioritering, sier Laurits Tørnæs.

— Det er et spørsmål om hvilke arter som skal beskyttes og hvilke vi skal fiske etter for å få en best mulig utnyttelse av de samlede ressursene.

To hovedsynspunkter

I de samtaler jeg hadde, kom det frem to hovedsynspunkter på hvordan hovedprinsippene for fiskeripolitikken i EF burde bli utformet. Disse synene ble fremført vesentlig av henholdsvis britiske og danske talsmenn.

I London skisserte talsmenn for Ministry of Agriculture, Fisheries and Food (NAFF) grunntrekkene for

fiskeripolitikken i fem punkter. Disse faller sammen med statssekretær Buchanan-Smiths opplysning i sin tale i juni. Disse punktene er:

1 Det må legges grunnlag for en fiskeripolitikk som tar bedre hensyn til bevaring av ressursene. De bestander som har vært nedfisket og overbeskattet må gis anledning til å vokse igjen.

2 Det må gis adgang til å opprette en tilstrekkelig stor sone der britiske fiskere har eksklusive rettigheter.

3: Det må også etableres et område der britiske fartøyer har fortrinnsrettigheter.

4 Storbritannia må få en vesentlig del av de totalkvoter som blir fastsatt. De kvotene som er foreslått foreløpig er ikke tilstrekkelige og må forhøyes.

5: Det må etableres et overvåkingssystem som gir den enkelte medlemsstat ansvaret for oppsynet innenfor sine egne farvann.

Det motstående synet kom frem i samtaler med danske fiskerimyndigheter og fiskeriorganisasjoner:

1: Man må sørge for en optimal utnyttelse av de muligheter som totalt sett finnes i EF-havet. Samtidig må man ta de nødvendige bevaringshensyn. For å sikre en optimal utnyttelse av ressursene er det nødvendig å analysere hvordan de ulike fiskebestander virker inn på hverandre.

2: Man må bygge på prinsippene om lik adgang, slik de er fastsatt i Roma-traktaten og Tiltredelsestraktaten. EF-havet skal være felles, og alle nødvendige reguleringsstiltak skal være ikke-diskriminerende.

3: Fordeling av kvoter må skje etter et historisk mønster. Det må ikke gjøres endringer i mønsteret som hindrer eksisterende fiskerier. For de områder der fisket ikke kan opprettholdes, for eksempel når det gjelder den britiske havfiskeflåten, må Fellesskapet bidra til å løse problemene.

4: Det må etableres en kontrollordning som gjør at ingen slipper unna overtredelse av regler og reguleringer. Dette betyr en nasjonal kontroll av egne farvann, men under oppsyn av EF's organer i en eller annen form.

5: Forhandlinger med 3. land skal føres av EF-kommisjonen. Det er viktig å opprettholde et godt forhold til tredjeland hvor man har hatt fiskerettigheter.

Mulighet for løsning?

Det er således ikke tvil om at partene står langt fra hverandre, både i prinsipielle spørsmål og også i mer praktiske forhold som får betydning for ens eget fiske.

Likevel blir det fra de fleste hold uttrykt håp om at en løsning nok er innen rekkevidde, selv om den neppe vil komme i år.

Den irske fiskeriminister, Brian Lenihan, uttrykker det slik:

— Alt forarbeidet er gjort. Problemene er kjent og vi vet hva som er de mulige løsninger. Det som

Franske fiskere vil ikke finne seg i at deres engelske kolleger får særbehandling. (Foto S. Lomelde)

trengs nå, er politisk vilje til å treffe en beslutning.

Irland har for øvrig formannsvervet i Ministerrådet for inneværende halvår, og minister Lenihan uttrykker vilje til å gjøre en aktiv innsats fra formannsstolen for å få gjennom en løsning eller i det minste skape fremskritt i forhandlingene.

Også den danske fiskeriminister Svend Jacobsen slutter seg til synspunktene om at det nå bare mangler en politisk vilje til å treffe beslutninger. Han mener også at det neppe er til å komme forbi kompromisser i større eller mindre grad:

— Vi har alle beveget oss i forhold til det som var våre prinsipielle standpunkter. Og det vil ikke være mulig å nå frem til noen løsning dersom alle skal stå steilt på sitt. Alle må være villig til å vise fleksibilitet.

Også i det britiske fiskeriministerium signaliserer man at kompromiss kan bli nødvendig. Man holder også mulighetene åpne for å koble fiskerispørsmålene sammen med andre spørsmål i en pakkedøsnings. — Det er nettopp dette den nye regjeringen nå er i ferd med å undersøke ved sine bilaterale samtaler med andre lands fiskerimyndigheter, nemlig hvor det er mulig og nødvendig å finne kompromisser, blir det fremholdt.

Også i Department for Agriculture and Fisheries for Scotland i Edinburgh holder man mulighetene for kompromisser åpne. Man frem-

hever her spørsmålet om spesielle soner som det mest vanskelige å løse. Kvotespørsmålene er tross alt mer praktiske spørsmål, mens kravet om egne soner berører sider ved Fellesskapets grunnprinsipper.

Avdelingsleder Dierk Booss i EF-kommisjonen er på den annen side litt mer pessimistisk. Han tror personlig ikke på noen rask løsning:

— Foreløpig er avstanden mellom partene for stor, og presset på ressursene er heller ikke så stort at en løsning tvinger seg frem. Derso men løsning uteblir i år kan situasjonen bli at enkelte nasjoner vil være lite villig til å godta reguleringer og anbefalinger. Dette kan så føre til et nærmest fritt fiske, og det er en situasjon alle innser ikke kan fortsette.

Fiskeriråd Otto Hanssen ved ambassaden i Brussel uttrykker seg også på en lignende måte. Han fremholder blant annet at foreløpig er ikke problemene mer alvorlige enn at fellesskapet kan leve med dem. Han tror også at en kjennelse fra EF-domstolen kan få avgjørende betydning.

Det er også et helt klart skille i synet på en kompromissløsning mellom fiskerimyndigheter og fiskerioorganisasjoner. John Davies som er pressetalsmann for British Fishing Federation med kontor i Hull, sier at det er lite rom for kompromisser og at Storbritannia allerede har strukket seg langt.

— Vår grunnholdning er den

samme, selv om vi har fått en konservativ regjering. Om de andre EF-landene fikk drive sitt fiske slik de ønsket, ville det bety slutten for fiskebestandene. En regjering kan ikke være med på å kaste bort naturressurser på den måten. Det er dette de øvrige ikke har forstått, og som tilsier at en endret holdning må komme fra deres side.

De danske fiskerioorganisasjonenes talsmenn har et motsatt syn. De mener at man ikke får noen løsning før britene godtar EFs grunnprinsipper og gir opp sine krav om egne soner forbeholdt egne fiskere.

— Om vi ikke blir enig om fiskeripolitikken snart, vil det ikke lenger være noen fisk tilbake. Og dette betyr at Storbritannia må forlate sine krav om egne soner, sier Laurits Tørnæs i Danmarks Havfiskeforening.

— Det er også fristende å si at om noen av de mindre landene i EF, for eksempel Danmark, Belgia eller Holland hadde inntatt en slik holdning, ville de ha blitt utsatt for så sterkt press at man måtte bøye seg for de prinsipper man en gang har sakt ja til. Men for Storbritannias store motpart Frankrike og Vest-Tyskland er fiskeriene helt perifere problemer. Om det var viktig nok for dem, er jeg overbevist om at vi ville hatt en løsning forlengst. Da hadde de lagt et langt sterkere press på Storbritannia.

Den nye regjeringens rolle

Da Storbritannia fikk en ny, konservativ regjering med en uttalt velvilje til EF, ble det knyttet en viss forventning til at dette kunne påvirke en raskere løsning. Det synes nå å være lite tilbake av dette håpet i de øvrige EF-landene. Heller ikke britiske fiskere synes å frykte at regjeringen skal bli med på noen raske og lettvinde løsninger.

Det ble også spekulert på om regjeringen med sitt solide flertall i Parlamentet kunne fristet til å føre igjennom en rask løsning, i håp om at fiskerinæringen i løpet av de fem årene frem til neste valg skulle ha glemt at de ble «sviktet».

— Det er ikke noen realistisk mulighet, sier John Davies.

— En løsning måtte eventuelt godkjennes av Parlamentet. Og vel har regjeringen støtte der, men fiskerinæringen har enda bedre støtte, sier han med tanke på at det både under denne og den forrige regjeringen har vært full politisk enighet mellom alle partier om å støtte fiskernes krav.

Kostbar ventetid

Fra alle hold blir det likevel understreket at man ikke kan vente så mye lenger på en løsning. Mangelen på en felles politikk har gjort at flere ordninger, som for eksempel støtte til strukturtiltak ikke er satt ut i livet. Likeså har det vært en ulempe at man ikke har fått fastsatt skikkelige kvoter og heller ikke har hatt full visshet i hva man kan vente seg å få fiske i fremtiden.

— Vi holder ut så lenge som det er nødvendig. Vi vil heller leve uten avtale enn med en dårlig avtale. Men det er ikke til å komme forbi at problemene begynner å bli store, ikke minst på den finansielle siden. Det er behov for nye investeringer, men det er ingen som våger å satse så lenge vi ikke vet hva vi kan vente oss i fremtiden, sier John Davies i Hull.

Også i Danmark begynner problemene å bli store, kanskje større enn i Storbritannia. Likevel sier de danske fiskeres representanter at man er villig til å holde ut. Men flere og flere sliter i dag med anstrengt økonomi og i dag blir adskillige danske fiskerifartøyer betegnet som nærmest konkursbo.

Blant de grupper som er hardest rammet økonomisk finner en også britiske fabrikk-trålere og danske industrifiskere. Den britiske havfiskeflåten bestod i januar 1975 av 429 skip med medlemskap i BFF. I januar 1979 var antallet 219 og midt i juli var tallet redusert med ytterligere 17 til 202 fartøyer, viser oppgaver fra British Fishing Federation. I tillegg til at havfiskefartøyene har fått redusert sine fangstmuligheter radikalt, er også disse rammet av de samme problemer som norske fiskere kjenner: Økende kostnader, ikke minst oljepriser og inntekter som på ingen måte kan holde følge.

Den danske finansavisen «Børsen» brakte i august i år en serie reportasjer om situasjonen for fiskeriene på vestkysten av Danmark,

og de tall som legges frem der er heller ikke oppmuntrende. For eksempel hadde man tatt for seg en spesiell havn, Thyborøn, og sett nærmere på situasjonen for industritrålerflåten der. Først og fremst kunne man registrere at siden 1975 er det solgt ikke mindre enn femti fartøyer ut fra bare denne ene havnen, som i dag er hjemhavn for i alt 250 fartøyer. Disse utgjøres både av snurrevadsfartøyer som vesentlig fisker for konsum og trålere som kombinerer industri- og konsumfiske i større eller mindre grad.

Om man tar for seg den økonomiske siden, viser det seg at for disse fartøyenes vedkommende kunne de fleste bare betegnes som konkursbo om normale økonomiske kriterier skulle legges til grunn. Bare frykten for de enorme ringvirkninger omfattende konkurser ville få for lokalsamfunnene synes å forhindre kreditorene for å gå til slike skritt.

Konklusjon

Alle partier i denne mangesidige konflikten synes å stå svært fast på sine egne synspunkter. Det virker som om de er innstilt på å vente fremfor å godta en avtale de selv finner ugunstig. Hvor lang tid det vil gå før situasjonen blir så prekær at en løsning tvinger seg frem, er vanskelig å si. Det synes lite sannsynlig at man skal ha oppnådd enighet om en avtale i løpet av 1980. Momenter som kan fremskynde en løsning, er utfallet av EF-domstolens behandling av klagen mot Storbritannia. Tankene på hva som vil bli situasjonen dersom man ikke har en løsning til overgangsordningene fra tiltredelses-traktaten går ut i 1982 kan også få innflytelse på forhandlingene.

Halvor O. Høyland sel sin part i «Krossfjord»?

Fiskeridirektøren har samtykt i at Arne Høyland, Wilhelm, Ole og Knut Hamre saman overtek Halvor O. Høyland sin 1/5 part i m/s «Krossfjord» H-69-S. «Krossfjord» er bygd i 1964 og ombygd i 1967. Den er 38,4 m og 266 brt.

Tilvirkningsanlegg på Lyngseidet

Arne Larsen Fiskeforretning på Lyngseidet har fått godkjent sitt anlegg for pakking av ferskfisk for videre tilvirkning ved T-142. Godkjenningen gjelder frem til 1. juni 1981.

Anlegget får reg.nr. T-140 under avdeling 2a.

Endring av firmanamn

Firma Anfinn Telle i Telavåg har endra namn til Knut Asbjørn Forland. Anlegget har reg.nr. H-67.

Ingen ringnotkonsesjon til «Hansemann»

Jon Brunsvik m.fl. på Nord-Herøy har søkt om å få konsesjon til å driva ringnotfiske med m/s «Hansemann» N-44-HR. Fiskeridirektøren finn ikkje å kunna gi slikt løyve, då kapasiteten i ringnotflåten allereie er for høg i høve til ressursituasjonen. Direktøren gjer samstundes merksom på at det ikkje er nokon betingelse for å få tildelt kvote av atlanto-skandisk sild at ein har ringnotkonsesjon.

M/S «Remi Steve» til Bugøynes?

Eilif Lilleng i Bugøynes har fått Fiskeridirektøren sin tillatelse til å erverve eiendomsretten til m/s «Remi Steve» F-106-BD. «Remi Steve» er 20,94 m og 47,12 brt. Fartyet kan ikke nyttes til fiske med trål uten samtykke fra Fiskeridirektøren.

«Tælavåg» får ikkje rekestrålkonsesjon

Ole N. Midttveit m.fl. har fått avslag på sin søknad om rekestrålkonsesjon til m/s «Tælavåg» H-59-S. Avslaget er gitt fordi kapasiteten i rekeflåten allereie er for stor.

«Vannøyværing» får ikkje rekestrålløyve

Fiskeridepartementet har avslege ein søknad frå Alf Mikkelsen, Vannareid, om å få driva rekestråling med m/s «Vannøyværing» T-5-K. Avslaget er gjeve med bakgrunn i at båten ikkje er utstyrt for rekestråling.

FRYKTER NÆRINGEN BLIR ØDELAGT

Norske fiskeoppdretteres forening og Fiskeoppdretternes Salgslag har fremmet en «motmelding» mot Stortingsmeldingen:

«I St.meld. nr. 71 tilrådes det at Fiskeridepartementet også i fremtiden bør stå som forvalter av konsepsjonsordningen og ha det generelle ansvaret for utviklingen i fiskeoppdrettsnæringen. Dette synes så langt å være en grei avklaring — og som oppdretterne nå — som tidligere — gir sin tilslutning. Oppdretterne forutsetter at det departement som forvalter konsepsjonsloven også sørger for at det etableres fullgod kontroll med at konsesjonsvilkårene blir overholdt.

Blir forholdene lagt til rette, at næringen får lov å utvikle seg naturlig innenfor gitte rammer, vil den fortsatt vokse og få stadig økende betydning for våre distrikter.

Dersom St.meld. nr. 71 skal danne grunnlag for næringens fremtidige utvikling, er oppdretterne alvorlig redde for at vi ikke får den utvikling av næringen som vi alle håper på.

Det er klart uttrykt at hele næringen skal settes inn som et distriktpolitisk virkemiddel. Oppdrettsnæringen blir dermed mer distrikts- og sosialpolitikk enn nærings- og fiskeripolitikk.

Det er helt urealistisk at næringen vil tåle dette, dersom den samtidig skal være selvberørende. Oppdrettsnæringen vil derfor snart utvikle seg til en ny subsidienæring.

I meldingen hevdes det at de naturlige fortrinn en har for fiskeoppdrett her i landet er så store at vi vil få en tilstrekkelig konkurransevne selv om vi av distriktpolitiske grunner avstår fra å rasjonalisere fullt ut med arbeidskraften. Næringen skal være arbeidsintensiv.

Med et slikt utgangspunkt kan en være ganske sikker på at næringen vil bli ødelagt.

Argumentet om våre naturlige fortrinn for fiskeoppdrett er i meldingen så sterkt overdrevet at det vil være helt uansvarlig å basere seg på den gitte vurdering.

Oppdrettsnæringen er, og kommer fortsatt til å være, en sterkt konkurranseutsatt næring. Selv om vi så langt synes å ha hatt visse fortrinn når det gjelder sjøoppdrett av laksefisk, er det en sterk stigende interesse i andre land — hvor de naturgitte forhold skulle være tilnærmet like våre. Her er det økonomisk etableringsstøtte, større frihet i den strukturelle utforming av næringen, kostnadsnivået lavere og dessuten er markedet nærmere enn det vil være ved spredt utbygging i Norge.

Stadig flere oppdrettere går over til å benytte tørrfôr, fordi dette totalt sett, gir den beste føreøkonomi.

En antar at andelen av tørrfôr i dag er nærmere 50 prosent.

Når det gjelder våtfôr er det et faktum at oppdretterne ofte får det billigste og beste fôret gjennom import.

Påstanden om den store tilgang på billig fôr må sterkt modifiseres, selv om vi er enige i at det burde vært tilfellet.

På enkelte områder og for enkelte arter gir norskekysten naturlige fordeler for oppdrett. På andre områder har vi imidlertid så åpenbare ulemper, at vi må bygge opp en effektiv og rasjonell næring om vi skal kunne følge med i konkurransen.

En hovedregel må være at fiskeoppdrett skal utvikles videre som ene-yrke, basert på en selveierstruktur.

På grunn av lokaliseringsbetingelsene, skjer etableringen av fiskeoppdrettsanleggene i distriktene, selv uten særlig grad av offentlig styring. Med en sunn utvikling av næringen, vil derfor distriktseffekten komme av seg selv. En så stor spredning som det legges opp til, kan virke sterkt negativt på en sunn utvikling av næringen.

All erfaring tilsier at et godt miljø er livsviktig for en nærings utvikling. I mange distrikter begynner vi å få et slikt godt miljø. Dette må vi bygge videre på. Det er derfor ikke riktig at disse områdene nå skal gis dårligste prioritet ved tildeling av nye konsesjoner. Det må etableres miljø for å få i stand det samarbeid som meldingen legger opp til.

Norske Fiskeoppdretteres Forening har tidligere påpekt at de søkere burde prioriteres som allerede er kommet i gang med produksjon, men som har konsesjoner som er for små til å gi tilstrekkelig inntomme.

Denne gruppe er dessverre helt uteglemt i meldingen.

Selv om lønnsomheten i dag er god, som følge av unormalt høye laksepriser, må ikke dette være retningsgivende for den fremtidige konsesjonspolitikken. Oppdretterne må gjenta sitt krav om at det normalt må kunne gis konsesjoner for et volum inntil 8 000 m³.

Hensynet til en riktig markedstilpasning og tilpasning til andre innsatsfaktorer i næringen, kan best tilgodesees ved at det etableres et konsesjonsutvalg med innstillingsrett og hvor næringen er behørig representert.

Fiskeri- og landbruksadministrasjonen i fylkene forutsettes å delta i arbeidet med prioritering av de enkelte søknader.

Slik det i dag er bygget opp, betyr dette at oppdretterne heller ikke på det mer lokale plan får delta i den saksbehandling som gjelder deres egen næring.

I de organer på kommune- og fylkesplan som skal behandle og gi uttalelser med relasjon til oppdrettsnæringen, må også næringen være representert.

Departementet er av den oppfatning at settefiskproduksjonen bør bygges sterkt ut. Ansvaret for å få opp produksjonen bør etter departementets mening i stor grad legges på næringen selv.

Uansett er det nødvendig å advare mot en for sterk økning av settefiskproduksjonen. Selv om markeds situasjonen i øyeblikket er god, vil det være høyst problematisk å styre en næring med en så sterk vekst som det siste års tildeling av settefiskkonsesjoner tilsier.

Det er viktig her å gjøre oppmerksom på at praktisk talt all den settefisk som hittil er produsert, kommer fra anlegg som var i gang før konsesjonsordningen ble innført.

Når St.meldingens tittel er: «*Om offentlig medvirkning til utvikling av fiskeoppdrettsnæringen*», hadde vi også ventet at det skulle gis signaler om hvilke tiltak som skulle settes i verk for å få en positiv utvikling av fiskeoppdrettsnæringen.

Dette er praktisk talt ikke omhandlet i meldingen. Fiskeoppdrett er en ny næring i Norge.

Hittil har vi i det vesentlige konsentrert oss om laks og ørret. Helt utvilsomt ligger også forholdene til rette for oppdrett av andre fiskeslag og organismer. Dette forhold er for lite omhandlet i meldingen. Det er stort sett bare laks og ørret det dreier seg om.

Oppdretterne er av den oppfatning at forholdene også må legges til rette for andre typer oppdrett. Næringen trenger etter hvert «flere ben å stå på».

Oppdretterne har også slått til lyd for sterkere engasjement innen området havbeite (kulturbetinget fiskeri). De erfaringer en har høstet innen fiskeoppdrett, ville derigjennom komme våre tradisjonelle fiskerier til gode. En mer aktiv holdning på dette området savnes.

Med hensyn til gjeldende skatte- og avgiftsregler, er disse ikke alltid tilpasset oppdrettsnæringen. I flere relasjoner viser det seg at vi faller mellom to stoler, idet en ikke vet om vi hører til blant primærnæringene eller om vi er industri.

Dette er et stort og viktig saksområde som næringens fagdepartement burde gitt signaler om en løsning på.

Med det omfang næringene nå begynner å få, og med den struktur en har valgt, vil fagdepartement og direktorat måtte delta aktivt ved løsning av mange oppgaver. Dette må innebære en betydelig opptrapping av bemanningen.

Slik det er i dag, er der ikke kapasitet til å behandle den store saksmengde på en forsvarlig måte.

For Fiskeridepartementets del vil en, også med henvisning til næringens omfang, foreslå at det blir opprettet et eget kontor for akvakultur. På den måten vil det være lettere å bygge opp den nødvendige kompetanse på dette området i Fiskeridepartementet.

Fiskeoppdretterne er enige med departementet i at næringen må følges opp med et betydelig offentlig ansvarlig engasjement i forskningen.

Alt i alt er oppdretterne av den oppfatning at St. meld. nr. 71 på flere punkter er mangelfull. Videre må oppdretterne reservere seg mot flere av de til dels løse påstander som er fremsatt i meldingen.

Endelig vil oppdretterne gjenta sin redsel for at næringen kan bli ødelagt, dersom den som foreslått skal benyttes som et distriktpolitisk virkemiddel uten nødvendig hensyn til hva som er til beste for næringen selv.

Oppdretterne er derfor av den oppfatning at St. meld. nr. 71 må endres vesentlig på flere punkt — som påpekt i det foranstående.

Oslo, 21. mai 1980.

Norske fiskeoppdretteres forening

Fiskeoppdretternes Salgslag A/L.»

FISKEOPPDRETTSNÆRINGA SKAL GI ARBEIDSPASSAR I AVFOLKINGSSTRØK

Stortingsmeldinga om fiskeoppdrettsnæringa er blitt ei varm potet. Vi skal sjå litt nærare på kva den inneheld:

Regjeringa går inn for at næringa vert lagt inn under Fiskeridepartementet. Grunngevinga for det er at fiskeoppdrettsnæringa naturleg vil få størst utbreiing i kyststrøka. Dessutan vil ein konsesjonsordning, som den vi har i dag, vere det sentrale verkemiddel for å styre utviklinga i den nye næringa.

Om målsetjinga heiter det at ein vil søkja å oppnå størst mogeleg positiv samfunnsmessig effekt gjennom utbygginga, ved å etablere flest mogeleg gode og trygge arbeidsplassar i distrikta. Gjennom konsesjonsordninga kan det avgjerast kor stor produksjonen skal vera, kvar den skal finna stad, kven som skal ta seg av den og langt på veg korleis den skal organiserast. Ein vurderer og å utvide conse-

sjonsordninga til å omfatte annan akvakultur, særleg oppdrett av skjell og krepsdyr (hummer). Dei vil og vurdere å avgrense ordninga for ferskvatnfisk til berre å gjelde laks, aure, regnbogeare og røye.

Fiskeridepartementet vurderer det slik at berre matfiskoppdrett kan nyttast fullt ut i distriktpolitisk samanheng. Settefiskanlegga har for høg risiko og er vanskelegare å driva. Det vert og presisert at den distriktpolitiske effekten blir større dess fleire arbeidsplassar ein produksjon gir. I meldinga heiter det at dette talar for ei arbeidsintensiv linje.

Ved fastsetjing av dimensjonane på anlegga, må ein ta omsyn til at anlegga gir grunnlag for økonomisk drift, at den skal gi utøvarane ei rimeleg inntekt og gode arbeidsvilkår. Samstundes må ein ved fastsetjing av grensa for dimensjonane, ta omsyn til marknadstilhøva for produkta. Her er ein inne på

å få istand ei prisutjanningsordning, noko Fiskeoppdretternes Salgslag A/L allerede arbeider med. Fortrinna vår kyst byr på når det gjeld oppdrett, veg opp andre meir ufordelaktige ting. I departementet sine merknader heiter det at desse, saman med kostnadsreducerande tiltak på anna enn arbeidskraftsinnsatsen, veg opp at næringa ikkje vert maksimalt rasjonelt utbygd. Det heiter vidare at ein går inn for at næringa skal vera økonomisk sjølvberande.

Tilhøva for utbygging av fiskeoppdrettsnæringa er spesielle då næringa kan ha gode tilhøve på stadar der anna næring er uaktuell. Utgangspunktet for tildeling av konsesjonar i framtida må vere at staden har problem med å oppretthalde busetnaden av nærings- og sysselsetjingsgrunnar. Ved konsesjonstildeling bør det og takast omsyn til kor stor staden er og giast konsesjonar først og

fremst til mindre stadar. Departementet peikar i den forbindelse på at oppdrettsnæringa er lite utbygd i Nord-Noreg, og føreslår at sjøkjarar frå denne landsdelen vert prefererte ved konsesjonstildeling.

Når det gjeld eigartilhøva ved oppdrettsanlegga, seier departementet at det ikkje bør gjevast konsesjon til personar eller selskap med vesentlege næringsinteresser på anna hald. Ein bør sjå til at eigarstrukturen er slik at overskottet tilfell den som reelt arbeider med drifta av anlegget. Ved setjefiskanlegg er ein open for andre eigarstrukturar, då denne greina er meir risikofylt og det er mangel på setjefisk. Likevel går ein og her imot at reine kapitalinteresser får innpass.

Mange vil tilfredsstilla kriteria for å få tildelt konsesjon, og departementet meiner at ein ut frå marknadsmessige vurderingar må kunna avslå søknader som fyller vilkåra. For å få ei rettviss vurdering, tilrår ein at det vert etablert ei ordning med porsjonsvis handsaming av søknadane ein eller to gonger i året. Ein vil og trekkja inn fylkeskommunane når prioritering av konsesjonane skal avgjerast. Fylkeskommunane bør gi fråsegner om nærings- og sysselsetjingstilhøve på stadar der ein søker om konsesjon. Fiskeri- og landbruksadministrasjonane i fylka skal og vera med i dette arbeidet.

Kriteria for avgrensing må skje i m³-oppdrettsvolum. Dersom dette syner seg ikkje å fungera, vil ein i m³-oppdrettsvolum. Dersom dette vurderer eit nytt avgrenskriterium basert på tillete produksjonskvantum.

Når det gjeld tilpassing av produksjonen etter avsetjingstilhøve og setjefisktilgong, heiter det at det er ønskeleg at konsesjonane vert regulerte etter marknadstilhøva. Likevel er det nok setjefiskproduksjonen som vil avgjera produksjonsstorleiken dei næraste åra. Fiskeridepartementet vil likevel ikkje tilpassa matfiskkonsesjonar til setjefisktilgongen. Dei meiner at alt bør setjast inn på å få ein tilstrekkeleg produksjon av setjefisk.

Ansaret for forskninga på akvakultur vert i meldinga lagt under både Norges fiskeriforskningsråd og Norges landbruksvitenskapelige

forskningsråd og dei vert pålagde å koordinere forskninga i fellesskap. Sekretariatfunksjonen vert laga til Fiskeriforskningsrådet. Fiskeridirektøren og Lysøutvalet har tilrådd at oppgåva vert lagt til Fiskeriforskningsrådet åleine.

Dei veterinære tilhøva vert tilrådd lagt under Landbruksdepartementet, medan det vert tilrådd å oppretta eit utval til å utarbeide læremidlar og kursplanar og arrangere kurs og koordinere kursverksemda. Ein ser det som vesentleg å utvikla næringsutøverane sine faglege kvalifikasjonar.

Departementet finn det ikkje naudsynt å byggje ut ein sjølvstendig regional administrasjon for fiskeoppdrettsnæringa. Derimot bør den regionale fiskeadministrasjonen bli styrka med tanke på å løysa dei nye oppgavene som administrasjonen av oppdrettsnæringa som «saltvassnæring» reiser. I første omgang er det tale om å oppretta ein stilling som fiskeoppdrettskonsulent ved fiskerisjefkontora i fylka.

Meldinga tilrår og at fiskeoppdrettsnæring vert ekspropriasjonsforemål og at eigaren får rett til å fanga inn att fisk som er komen ut av anlegget.

Lodde største eksport-artikkel frå Færøyaner i april

Heile 2 980 tonn lodde vart eksportert frå Færøyaner i april, og av desse tok Noreg 1 937 tonn. Resten gjekk til Danmark. Frosen slo og fiskemjøl tok andre og tredje plass på statistikken. Det vart eksportert 2 123 tonn slo til Danmark, Sverige og Noreg, medan fiskemjølet gjekk til Frankrike og England i ei mengde av 1 693 tonn til ein verdi av vel 5 mill. f.kr.

Salta torsk og frosne seifilétar er også gode eksportartiklar. I april vart det utført 835 tonn salta torsk og 742 tonn frosne seifilétar til ein samla verdi av vel 16 mill. f.kr. Eksporten av frosne, kokte reker var på 544 tonn, og utgjorde vel 85 mill. i f.kr.

England, Vest-Tyskland og Danmark

er dei største eksportmarknadane for færøyske produkt i april, og har nok teke sin del av den auka eksporten. Til no i år er nemleg eksporten frå Færøyaner gått opp med 13,3 prosent i høve til 1979.

I april vart det og eksportert ein fiskebåt frå Færøyaner til Danmark.

Rekekrangel ved Grønland

Grønland har fått problem med rekefisket. På grunn av isdanning i området ved Disko Bukta der rekefisket føregår, har myndene gitt løyve til at det vert tråla etter reker nord for 68° n.br. — eit område der rekene ynglar til vanleg. Dei grunngeve vedtaket med at ein må halda liv i rekefabrikkane på land og i De kongelige grønlandske Handelstrålarer. Trålarane har imidlertid fått beskjed om at dersom vestisen tillet det, skal dei fiska i utkanten av området.

Disko Bukta, der fisket eigenleg skulle føregå, har vore mest isfri i vinter, noko som har ført til at det berre er 200 tonn att av kvoten. Dette er og ein av grunnane til at KGH har bede om løyve til å fiska utanfor det vanlege — og no islagde — området.

Fiskarane som til vanleg fiskar i Disko Bukta, ønskjer å stansa fisket nord for 68° n.br. og påpeikar at dei danske trålarane må sjåast på som eit supplement til dei lokale fiskarane.

Kravet om rentabilitet frå Folketinget sin Fiskerikomité er og med i biletet. Det er nemleg den danske statskassa som må dekkja eit eventuelt underskot i KGH.

Vel 32.000 tonn fisk til Belgia i -79

Belgiske hamner tok imot 32 157,4 tonn fisk i 1979. Verdien av dette var BF. 1578,7 mill. Belgia er det einaste EF-landet som framleis har fiskerett i Island si økonomiske sone, og her tok dei 3 635 tonn i 1979. Førstehandsverdien av fangsten her var BF. 123,5 mill.

Den arten belgiske fiskarar tok mest av, var torsk. Heile 10 229 tonn vart teken opp av det fiskeslaget. Den fangsten som hadde størst verdi var sjøtunge. På årsbasis var den verd BF. 587 mill.

Makrell var den av dei pelagiske fiskeartane som vart fiska mest, 10 864 kg. Av skalldyra kom rekene på topp med ein fangst på 908 740 kg.

Norges Fiskeriforskningsråd

NFFR med åpent møte i Stavanger:

Fiskeriforskning i Norge ved inngangen til 80-årene

22. mai arrangerte Norges Fiskeriforskningsråd et åpent møte i Stavanger. Tema for møtet var fiskeriforskningens rolle i framtida. Først ute av foredragsholderne var formannen i NFFR's sentralstyre, ass. fiskeridirektør Viggo Jan Olsen.

Oljeselskapene utpiner forskningssystemene

Viggo Jan Olsen advarte sterkt mot at oljeselskaper får kjøpe forskningsoppdrag direkte fra de enkelte institutt. — Sjøl om det må være attraktivt for instituttene å få hardt tiltrengt kapital innsprøytet på denne måten, vil slike oppdrag være negative for norsk fiskerinæring. De vil føre til en utpining av forskningssystemene til en egentlig svært rimelig pris.

Fiskeriforskningsinstituttene er

Ass fiskeridirektør Viggo Jan Olsen er formann i NFFR's sentralstyre.

små, og forskningskapasiteten er alt på forhånd sterkt begrenset. Oppdrag av slike dimensjoner som oljeselskapene ofte har behov for må nødvendigvis gå ut over andre. Da blir det i første rekke små enheter som fiskeriforskningen og fiskerinæringen som må lide, uttalte Viggo Jan Olsen.

For få forskere — basisutdannelsen må styrkes

Viggo Jan Olsen kommenterte også mangelen på forskere innen fiskerifaget:

— Vi er i ferd med å tape ekspertise til oljesektoren. Det er tydelig at fiskeriforskning ikke er attraktivt nok for forskerrekruittene.

Også i de økonomiske fagretninger er det vanskelig å rekruttere nye folk. Årsaken til dette er at det blir utdannet alt for få teknologer og økonomer. Det er derfor viktig at vi prioriterer basisutdannelsen.

Ved Fiskeriforskningsrådet bør det opprettes en stab av forskere, en forskerpool. Særlig bør det settes på flere senior-forskerstillinger, sa Viggo Jan Olsen i sitt innlegg.

Kulturbetinget fiskeri

Forskningsjef Dag Møller fra Havforskningsinstituttet holdt innlegg om: Kulturbetinget fiskeri — framtidsnæring eller utopi?

Han ga innledningsvis en oversikt over forsøkene som er gjort omkring havkultur her i Norge. Dette satte han så inn i en internasjonal sammenheng og konkluderte med at Norge ikke har vært villig til å satse tid og penger på kulturbetinget fiskeri. Dette til tross

for at våre havområder ligger godt til rette. Kysten er lang og godt beskyttet, og våre havområder regnes til de mest produktive i verden.

— Når det gjelder kulturbetinget fiske bør vi i første rekke satse på laksefisker, hevdet Møller.

— Laks har høy verdi som konsumfisk, og vi kjenner den godt biologisk. Etterhvert må en ha lov å anta at forsøkene vil kunne resultere i billigere og mer rasjonelle oppdrettsmetoder for laks. Samtidig vil undersøkelsene resultere i øket fangst.

Møller uttalte videre at myndighetene heller enn å bruke så mye ressurser på å studere den naturlige bestanden, og i utarbeiding av forskrifter som skal begrense fisket, burde satse på og investere i å øke laksebestanden ved kultur.

Universitetsforskeren og fiskerinæringen

Prof.Dr. Jan Raa, Institutt for fiskerifag ved Universitetet i Tromsø, holdt foredrag om nye fiskeprodukter og prosesser og hva universitetsforskeren kan bidra med i en slik sammenheng.

Han understreket betydningen av grunnforskning. Veggene mellom de som driver grunnforskning og de som skal løse praktiske problemer må fjernes. På den måten kan grunnforskeren få føling med aktuelle praktiske problemstillinger, og bli mer klar over mulighetene og konsekvensene av sitt eget arbeid.

Raa pekte videre på den krisen norsk fiskerinæring befinner seg i.

— I dag har vi ikke nok til den

fangst- og produksjonskapasitet som eksisterer. Økonomien har hvilt på at fisk kokes til dyrefor og fett, og på de 40 prosentene av fisken som kan skjæres ut til filet. Resten av fisken har det til nå ikke vært økonomisk forsvarlig å ta vare på. Strukturen og økonomien i næringen er på dette feltet svært monoman. Fremdeles blir det operert med økt fangstmengde som salderingspost i bedriftsøkonomiske kalkyler. Fremdeles anser mange alt annet enn fileten som et problem for næringen.

— Norsk fiskerinæring trenger sårt til en hestekur: Vi må innstille oss på en mindre ressurstilgang, og satse på en bedre utnyttelse av råstoffene. Når det kan være økonomisk å kaste avfall i stedet for å omforme det til for eksempel flekk, vitner dette om en fornufts-krise i vårt økonomiske system, sa Jan Raa.

Han la til at hestekuren er en nødvendighet for næringen, med mindre man tror på et liv etter døden og ber om den siste elje, eller eventuelt bare om olje....

Nytt olje-fiskfond

35 mill. bevilget i år

Regjeringen har i statsråd fremmet en proposisjon for Stortinget om opprettelse av et olje/fisk-fond. Det foreslås bevilget 35 millioner kroner til fondet i år.

Bakgrunnen for opprettelsen av olje/fisk-fondet er at oljeaktiviteten i sjøen har ført til en ny situasjon for fiskerne. Forholdet mellom de nye og de gamle brukerne av havet har skapt problemer, og fiskerne har ofte blitt den tapende part. Områder hvor det tidligere ble drevet fiske er i dag stengt for fiskerne på grunn av plasseringen av oljeinstallasjoner.

For å redusere interessekonflikten har det vært nødvendig å gjennomføre tiltak som opprydding av havbunnen rundt og utenom boreområdene. Ved å bedre regelverket har man forsøkt å hindre forøpling av havområdene. Myndighetene har også tatt sikte på å få til tilfredsstillende erstatnings- og kompensasjonsordninger for fiskerne.

Olje/fisk-fondet skal gi tilskott til tiltak som kan kompensere for de driftsmessige vanskene som norske fiskere er påført av oljeutvinningen. Fondets midler skal i første rekke brukes til å forbedre driftsforholdene, utvikle alternative driftsmuligheter, og stimulere til en best mulig utnyttelse av de marine ressurser. Fondet kan gi tilskott til omlegging og tilrettelegging av fisket, og til andre praktiske tiltak som kan bedre lønnsomheten. Fondet kan imidlertid ikke benyttes som generell inntektsstøtte, eller til opprydding av hav-

bunnen i Nordsjøen. Dette arbeidet er nå i gang. I proposisjonen om olje/fisk-fondet heter det: En må regne med at oljevirkosmheten blir gjennomført på en slik måte at seinere oppryddinger ikke blir nødvendig. Utgiftene til oppryddinger blir heller ikke sett på som langsiktige tiltak som det er naturlig å legge til fondet.

Fiskeridepartementet skal oppnevne styre for olje/fisk-fondet. Styret skal behandle søknader om tilskott fra fondet. Det vil bli foreslått årlige bevilgninger til fondet over statsbudsjettet.

Fiskerne har tidligere krevd erstatninger for tap av fiskefelt som en følge av oljevirkosmheten. Det vil med det første bli nedsatt et utvalg som skal utrede dette spørsmålet.

Oppmyking av kondemneringsordningen:

Det vil nå bli gitt tilskott fra staten ved salg av ringnotfartøyer til annen anvendelse enn norsk fiske.. Det meste som kan gis som tilskott til et fartøy er 6 millioner kroner.

I årets fiskeritavtale er det avsatt 195 millioner kroner til kapasitetsreduserende tiltak i ringnotflåten. Det gis tilskott til kondemnering av eldre og uhensiktsmessige ringnotfartøyer.

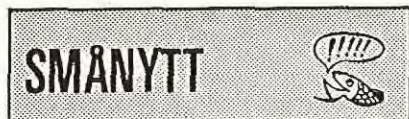
Kondemneringsordningen har ført til en kapasitetsreduksjon på om lag 10

prosent. Ordningen har imidlertid ikke gitt en god nok effekt. Det direkte tilskottet ved salg av fartøy kommer derfor som et tillegg.

Markedsverdien for ringnotfartøyer er imidlertid lav i dag. På grunn av gjeld som påhviler de fleste fartøyene, vil et salg ut av norsk fiske vanskelig kunne skje uten at eierne får betydelige tap. Det er derfor nødvendig med en statlig stimulering.

Statens Fiskarbank skal administrere tilskottsordningen. Et rådgivende utvalg oppnevnt av Fiskeridepartementet (med representanter fra Fiskeridirektøren, Statens Fiskarbank og Norges Fiskarlag) skal gi tilrådinger om tilskott og hvor stort tilskottet eventuelt skal være.

Ved beregningen av tilskottet, skal fartøyets størrelse, fangstkapasitet og bruksverdi legges til grunn. Maksimumstilskottet på 6 millioner kroner kan bare gis til fartøy som har en fangstkapasitet på over 10 000 hl. Eieren av fartøyet vil miste konsesjonen for ringnotfiske ved et salg.

«Vårberget» må vente på avgjerd

Jens Petter Kraknes i Tromsø har søkt om overtakings- og torske-trålløve for m/s «Vårberget» F-99-V. Sidan Fiskeridepartementet for tida har eit utval i arbeid som skal kome med framlegg til strukturendringar i trålarflåten, mellom anna konsesjonane skal fordelast, finn Fiskeridirektøren ikkje å kunna handsama søknaden ennå. Den vil bli handsama når utvalet har levert sin innstilling.

«Bådsvik» frå Tysvær til Båtsfjord?

Fiskeridirektøren har gitt sitt samtykke til at Jodleif Larsen i Båtsfjord får overta eiendomsretten til m/s «Bådsvik» R-50-TV. Nåværende eiere er Halvor Bådsvik m.fl. i Skjoldstraumen i Tysvær. Båten er bygget i 1959 og er 21,2 m. og 49 brt.

Fiskeridirektøren har gitt tilsagn om at de nye eierne kan regne med å få loddetrållatelse til m/s «Bådsvik».

FISKERINYTT FRA UTLANDET

£ 4,5 mill. til fiskeria

Den engelske regjeringa har gitt melding om at dei reknar med å gi £ 4,5 mill. i støtte og £ 1,650 i lån til fiskebåtprosjekt i 1981/82.

Meldinga har sett WFA (White Fish Authority) i stand til allereie no å søkja finansiering for prosjekt, og den gir både fiskarar og båtbyggjarar høve til å leggja faste planar for åra som kjem.

Regjeringa har og gjort det klart at det vil bli teken større omsyn til fiskeria og til miljøet ved neste tildeling av blokker til oljeboring i Nordsjøen. Ein talsmann for regjeringa seier at olje- og gassaktivitetar må drivast på ein måte som gjer at den er minst mogeleg til hinder for andre som nyttar havet sine ressursar.

Nytt hinder for felles EF-fiskeripolitikk?

Samanbrotet i forhandlingane om EF-budsjettet kan bli eit nytt hinder for forsøka på å koma fram til ein sams fiskeripolitikk i EF. England har gjort det klart at dei ikkje kan gå med å la landbruks- og fiskeprodukt bli salderingspostar, særleg ikkje så lenge England sine eigne budsjettkrav er tekne omsyn til.

Statsminister Thatcher trur ikkje på framgang før budsjettspørsmålet er løyst — og det kan dra ut. Frankrike og Vest-Tyskland har nemleg gitt beskjed om at dei kjem til å blokkera vidare diskusjon om temaet på EF-møtet i juni.

Utan samanheng elles forsøkte forbundskanslar Helmut Smidt å få statsminister Thatcher med på å knyta ei eventuell fiskeritavtale saman med budsjettavtala. Truleg var hovudmålet med det å skaffa vest-tyske trålarar adgang til engelske farvatn. Men fru Thatcher meinte at forhandlingane om ei fiskeritavtale synta så stor framgang at det ikkje var noko tema å ta opp på statsminister konferansen.

Fiskarane bør eiga båten

Danske fiskarorganisasjonar har uttalt at fiskarane bør ha minimum 50 prosent av kapitalen i selskapa som eig fiskebåtane.

Skottane vil ha erstatning

Skotske fiskarar vil no ha erstatning for øydelagd reiskap og inntektstap på grunn av off-shore verksemda i Nordsjøen. Dei krev £ 20.000 i erstatning fordi dei til no ikkje har fått full kompensasjon for øydeleggingane.

Forbud mot kyststråling?

Eit framlegg om å forby kyststråling for båtar under 60 ft. innafor Cornwall's 3 milsgrense har mott sterk motbør. Lokale fiskarar er meir interesserte i å få lisensar slik at fiskeria innafor 3 milssona kan kontrollerast.

Mange har investert i båtar og utstyr for å fiska pelagisk fisk i 3 milssona, og eit forbod vil vera vanskeleg å bera økonomisk.

Polske båtar til Nigeria

Nigeria har bestilt 45 båtar frå Polen. Dei har og sagt seg interesserte i mannskap og ekspertise, fiskeutstyr og andre deler til fiskeindustrien frå Polen. Polen kjem og til å låna ut ekspertar for å kartleggja fiskeressursane Nigeria har.

Nytt forskingsfarty til Peru

Peru har fått eit av dei mest moderne forskingsfartya i verda. Fartyet er 76 m langt og er til 60 prosent finansiert av Vest-Tyskland. Båten er bygd for å hjelpa Peru med oppbygginga av ein effektiv konsumfiskeindustri.

Redusert importavgift

Importavgifta på portugisisk fiskehermetikk til EF er redusert etter at det vart inngått ei ny avtale mellom EF og Portugal.

Den nye avtala er ei utviding av konsesjonane på eksport av hermetisk tunfisk, pelamide, makrell, ansjos og sardiner. Avtala vart sett i verk frå 1. januar 1980.

Norsk-irske kolmulefangst

«Karoløs» tok for eit par veker sidan 900 tonn kolmule vest av Irland og det same vest av Skottland. «Karoløs» er opprinneleg austevollsbåt, men er no chartra av fem reiarar frå Killybeg i Irland som sjølve har ringnotsnurparar under bygging. Skipper Odd Karsten Østervold sa etter turen at det var så mykje kolmule at det største problemet dei hadde var å ikkje sprengja nota.

Danskane og Østersjøfisket

Danske fiskarar kjenner seg urettvist behandla i Østersjøen. Dei meiner andre Østersjøstatar har rimelegare vilkår å fiska på, mellom anna reknar ikkje svenskane kvantumet fiska innanfor basislina inn i kvoten dei har lov til å fiska. Danske fiskarar har og konstatert at det er kome i gong forhandlingar med «framande» fiskarar i Østersjøen, t.d. har no Færøyanane fått kvotar både i svensk og polsk sone. Færøyanane har ikkje tidlegare fiska i dette området. Det er og observert britiske trålarar i Østersjøen den siste tida.

Fleetwood treng hjelp

Trålarflåten i Fleetwood treng hjelp frå regjeringa, men om heile flåten skal overleva trengs langt meir enn dei £ 2 mill. som regjeringa løyvde for ei tid sidan.

Nye irske sjøkart

Etter suksessen med kart over vrak og andre uhumskhetar på sjøbotnen i England, er ein no gått igong med å samla inn liknande opplysningar i Irland. Irske fiskarar er blitt bedne om å gi melding om alle ting dei ser som kan vera av interesse.

Dei irske sjøkartane er no svært gamle, og treng oppdatering.

Hollendarane vil fiska meir sild

Dersom ikkje det internasjonale forbodet mot sildefiske vert heva, vil menda av sild i Nordsjøen vera enorm om nokre år meiner hollandske fiskarar. Spørsmålet dei no stiller seg er om ikkje prisane på sild då vil gå radikalt nedover?

I Holland reknar ein med at flåten der som skal leva av sildefiske vil auka dei neste fire åra. Likevel reknar dei ikkje med å få større kvote enn 3.000 tonn i 1980.

Forbod mot notfiske?

Den irske fiskarorganisasjonen ønskjer totalforbod mot notfiske innafor 200 mils grensa si. Dei meiner notfisket har vore medverkande til den alvorlege nedgangen i den europeiske fiskebestanden. Dei fryktar dessutan at irske hamner kan bli basishamner for notfiskarar frå andre land.

Norsk sone rundt Jan Mayen fra 29 mai

Fra 29. mai i år fikk Norge 200 mils fiskerisone rundt Jan Mayen. Avtalen innebærer at Norge gir avkall på forhandlinger om området der Islands økonomiske sone og Norges fiskerisone overlapper hverandre. Dette området er om lag 25 000 kvadratkilometer.

Samtidig opplyste Danmark at det vil bli opprettet en 200 mils økonomisk sone mellom Aust-Grønland og Jan Mayen fra 1. juli. Danmark har signalisert at de ikke vil godta den norske fiskerisonen rundt Jan Mayen. Med EF i ryggen vil de presse på for å få 200 mils fiskerisone helt ut mot Jan Mayen. Det oppstår da et overlappingsområde på nærmere 80 000 kvadratkilometer.

Fiskets Gang trykker i dag overenskomsten mellom Norge og Island i sin helhet.

Overenskomst

Regjeringene i Norge og Island er blitt enige om følgende:

Artikkel 1

Partene skal samarbeide om praktiske spørsmål innen fiskerinnæringen med særlig vekt på tiltak til bevaring, rasjonell utnyttelse og forsvarlig reproduksjon av de bestander som vandrer i havområdene mellom Island og Jan Mayen.

Partene skal utveksle opplysninger om fangststatistikk og nasjonale fiskeritiltak, koordinere vitenskapelig forskning og utveksle erfaringer når det gjelder utvikling av fiskeriene.

Artikkel 2

Det opprettes en fiskerikommisjon. De to parter vil hver oppnevne en representant og en stedfortredende representant til denne kommisjon. Representantene kan bistås av rådgivere og eksperter.

Kommisjonen skal møtes minst en gang hvert år, vekselvis i hvert av de to land. For øvrig skal kommisjonen møtes så ofte som det måtte vise seg nødvendig.

I tillegg til kommisjonen opprettes en arbeidsgruppe av havforskere fra de to parter. Gruppen skal

bistå kommisjonen med vitenskapelige råd i forbindelse med dens arbeid.

Artikkel 3

Kommisjonen skal ha konsultasjoner om de spørsmål som reiser seg i forbindelse med gjennomføringen av reguleringer av fisket. Den skal fremsette forslag og anbefalinger til de to regjeringer vedrørende fiske på vandrende bestander i området, herunder anbefalinger m.h.t. totalkvoter for slike bestander og fordelingen av disse totalkvotene, samt drøfte og samordne andre bevaringstiltak. Enstemmige anbefalinger fra kommisjonen blir bindende etter 2 måneder dersom ingen av partenes regjeringer har gjort innvendinger.

Artikkel 4

I og med at loddebestanden er en bestand som vandrer i begge parters soner, skal partene søke å bli enige om fastsettelsen av de største tillatte totalfangster for lodde. Hvis enighet ikke oppnås, kan Island, som den av partene som har størst interesse i loddebestanden, fastsette den totalt tillatte fangst.

Hvis det viser seg at den totalt tillatte fangst av lodde for sesongen blir endret i forhold til det fangstkvantum som dannet grunnlaget for den norske kvoten, skal Norges kvote justeres tilsvarende i samme eller etterfølgende fiske-sesong.

Norge kan anse seg ubundet av totalkvoten hvis fastsettelsen anses som klart urimelig.

Artikkel 5

Norges andel av totalkvoten for lodde i sonen ved Jan Mayen settes for de første fire år, inklusive 1980, til 15 prosent.

Fordelingen av loddekvoten mellom Norge og Island skal kunne tas opp til revisjon i fiskerikommisjonen senest ved fire-års periodens utløp i lys av den utvikling som har funnet sted på fiskets område og på grunnlag av eventuelle forskningsresultater om loddens

fordeling på de ulike soner. Hvis enighet ikke oppnås, skal de to lands regjeringer drøfte situasjonen med sikte på å nå en løsning som ivaretar de hensyn som de to parter har lagt til grunn ved utformingen av denne protokoll.

Artikkel 6

Av den del av totalkvoten som tilfaller Island i henhold til artikkel 5, gis islandske fiskere adgang til å fiske i sonen ved Jan Mayen et kvantum lodde som svarer til den del av totalkvoten som tilfaller Norge i henhold til artikkel 5.

Når det gjelder andre vandrende bestander, skal det tas rimelig hensyn til Islands avhengighet av fisket i sin alminnelighet og Islands interesser av fisket i Jan Mayensonen. Av den andel som Island blir tildelt i forhandlinger med Norge og andre land, kan Island fiske en rimelig del i sonen ved Jan Mayen. Islands kvantum i sonen ved Jan Mayen drøftes i de årlige konsultasjoner i fiskerikommisjonen.

Artikkel 7

Hver av partene kan overdra til tredjeland retten til å fiske av de kvoter som de tildeles etter artikkel 5. Slikt tredjelandsfiske kan bare finne sted i vedkommende parts egen sone.

Artikkel 8

Partene erkjenner at effektiv bevaring og rasjonell utnyttelse av vandrebestander kan nødvendig-gjøre konsultasjoner og koordinering av fiskeritiltak med andre land, herunder fastsettelse av største tillatte totalfangst og fordeling av denne, i henhold til prinsippene i artikkel 63 i havrettskonferansens tekst og bestemmelsene i denne protokoll.

Artikkel 9

Spørsmålet om delelinjen for sokkelen i området mellom Island og Jan Mayen vil bli gjenstand for fortsatte forhandlinger.

I dette øyemed er partene blitt enige om snarest mulig å oppnevne en forlikskommisjon på tre med-

lemmer hvorav hver av partene oppnevner et nasjonalt medlem. Kommisjonens formann skal oppnevnes av partene i fellesskap.

Kommisjonen skal ha som mandat å fremsette anbefalinger om delinjen for sokkelområdet mellom Island og Jan Mayen. Under utarbeidelse av slike anbefalinger skal kommisjonen ta hensyn til Islands sterke næringsmessige interesser i disse havområder, de foreliggende geografiske og geologiske forhold og andre spesielle omstendigheter.

Kommisjonen fastsetter sin egen forretningsorden. Kommisjonens enstemmige anbefalinger skal forelegges de to regjeringer snarest mulig. Partene tar sikte på at anbefalingene skal forelegges innen fem måneder etter oppnevningen av kommisjonen.

Disse anbefalinger er ikke bindende for partene; men partene vil under sine videre forhandlinger ta rimelig hensyn til dem.

Artikkel 10

I tilfelle av virksomhet på sokkelområdene mellom Island og Jan Mayen vedrørende undersøkelse etter eller utvinning av naturressursene på eller i sokkelen, forplikter de to parter seg til nære gjensidige konsultasjoner og et nært samarbeide om fastsettelse og håndhevelse av de nødvendige sikkerhetsbestemmelser for å forhindre enhver forurensning som kan sette de levende ressurser i disse havområder i fare eller for

øvrig ha skadevirkninger for det marine miljø.

Partene forplikter seg til å forelegge for hverandre konkrete planer for slik virksomhet vedrørende undersøkelse etter eller utvinning av sokkelundersøkelsene i god tid før slik virksomhet tar til.

Artikkel 11

Denne forhandlingsprotokoll skal ikke bli bindende før partene ved noteveksling har meddelt hverandre at de konstitusjonelle skritt som er nødvendige i denne hen-seende er foretatt.

Ubåt i tråla

Ein dansk fiskar gjorde storfangst her om dagen. I tråla gjekk det nemleg ein ubåt, ein heller uvanleg fangst. No vart han ikkje særleg glad for fangsten, den førde nemleg til at han miste heile utstyret sitt. Men eigenleg var den ein god ende, det kunne kosta han livet.

Auka import til England

Importen av fisk til England har auka med 53 prosent dei tre første månadane i år samanlikna med dei tre første månadane i 1979. Totalt er det innført vel 100 000 tonn fisk til no. Noreg, Island og Danmark står for 70

prosent av den importerte frosne kvite fisken.

Verdien av den importerte fisken er til no i år komen opp i £ 92 mill., det er ei auke på 70 prosent samanlikna med året før. Dette har fått fiskarorganisasjonane til å krevja at importen må attende til 1978 nivå, og at det skal vera minst 15 prosent avgift på all fisken. Dei krev dessutan at EF må dobla referanseprisane.

Fiskehamna i Hull berga?

Reiarar, havnemyndigheter og regjeringa i England er blitt samde om at hamneavgifta i Hull framleis skal haldast på det lave nivået den var på ved utgangen av april. Avgifta vart sett ned for ei tid sidan, og etter det har trafikken auka monaleg. Framleis låg avgift vil halda liv i hamna enno ei tid, kanskje for alltid?

Verdi av utførsel av fisk og fiskeprodukter, selfangst- og hvalfangstprodukter

	jan.—mars 1980 kr. 1000
Fisk og fiskeprodukter:	
Fisk, krepsdyr og bløtdyr ..	628 034
Fisk, krepsdyr og bløtdyr, tilberedt eller konservert ..	161 914
Sildolje og annen fiskeolje ..	48 744
Tran (herunder haitran og høyvitaminholdig tran og olje)	13 714
Herdet fett (fra fisk og sjøpattedyr)	45 640
Mjøl og pulver av fisk, krepsdyr eller bløtdyr	159 180
Tang- og taremjøl	915
Andre fiskeprodukter	23 480
I alt	1 081 621
I alt jan.—mars 1979	1 094 712
Hvalfangstprodukter:	
Hvalkjøtt	142
Hvalolje	97
Sperm- og bottlenoseolje ..	—
Hvalkjøttekstrakt	—
Kjøttmjøl	—
Andre hvalfangstprodukter ..	1 117
I alt	1 356
I alt jan.—mars 1979	902
Selfangstprodukter:	
Selolje	3
Rå og beredte pelsskinn av sel, kobbe eller klappmyss	15 644
I alt	15 647
I alt jan.—mars 1979	10 383

Leie av snurper til sildeundersøkelser og sildemerking

Til undersøkelser av sild og sildemerking på strekningen Hordaland—Vesterålen i tiden 28.7.—23.8.1980 ønsker Fiskeridirektøren å leie en sildesnurper på ca. 90—150 mot med mannskap, notbruk, lettboat og utstyr for låssetting av sild.

Tre personer fra Havforskningsinstituttet skal delta på toktet. Det forutsettes at mannskapet er behjelpelig med merking.

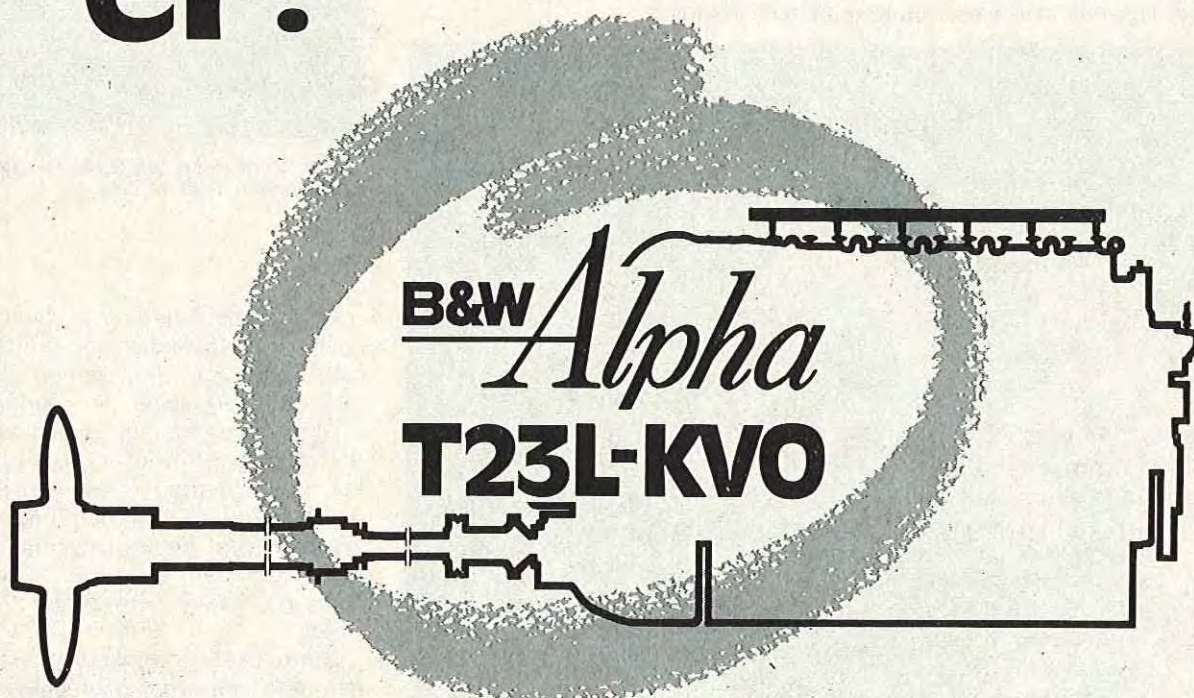
Skriftlig tilbud med opplysninger om fartøy, mannskapsstørrelse, lugarplasser, sonar, ekkolodduutstyr, notbruk m.m. og leieforlangende basert på fri olje sendes

FISKERIDIREKTØREN,
postboks 185,
5001 Bergen,

innen 20. juni d.å.

Pålitelig og økonomisk
skibsfremdrivning?

svaret er:

— den superkorte rækkemotor i den gennemprøvede 4-takts B&W Alpha 23L-serie.
Fremragende totaløkonomi — tungoliekørsel op til 250 sec. RI (IF 30).

Type	kW/CSR	BHK/CSR	O/M	Vægt	Længde	Højde
5T23L-KVO	535	725	800/323	12,0 t	3570 mm	1950 mm
6T23L-KVO	640	870	800/323	13,2 t	3850 mm	1950 mm
7T23L-KVO	750	1020	800/323	14,4 t	4220 mm	1950 mm

Et komplet fremdrivningsanlæg med påbygget reduktionsgear, kraftudtag,
CP-propeller og fjernbetjening.
Konstrueret og fremstillet som en helhed, omfattet af een og samme garanti og service.

B&W Alpha Diesel

Marine Propulsion Systems 300-3500 kW (400-4800 BPH)
DK-9900 FREDERIKSHAVN · DANMARK · TELEFON: + 45 8 42 10 00 · TELEX: 67 115

BURMEISTER & WAIN NORSK A/S
Fr. Nansens Plass 8
OSLO 1
Tlf.: (02) 11 33 85
Telex: 16 612 bwain n

ERLING WAAGE & CO.
Vormedalsveien 108,
N-5500 HAUGESUND
Tlf.: (047) 30 316, 30 291
Telex: 42 220 ewaco n

A/S SUNDE & LARSEN
Postboks 1078
N-5001 BERGEN
Tlf.: (05) 21 45 67, 21 87 55
Telex: 42 829 sunde n

H. J. STARHEIM & SØNN
Einarvikgaten 8
N-6000 ÅLESUND
Tlf.: (071) *25 305
Telex: 42 422 hacob n

B&W ALPHA MOTOR TROMSØ
Lanesveien 4
N-9000 TROMSØ
Tlf.: (083) 84 404, 80 467
Telex: 64 435 alpha n

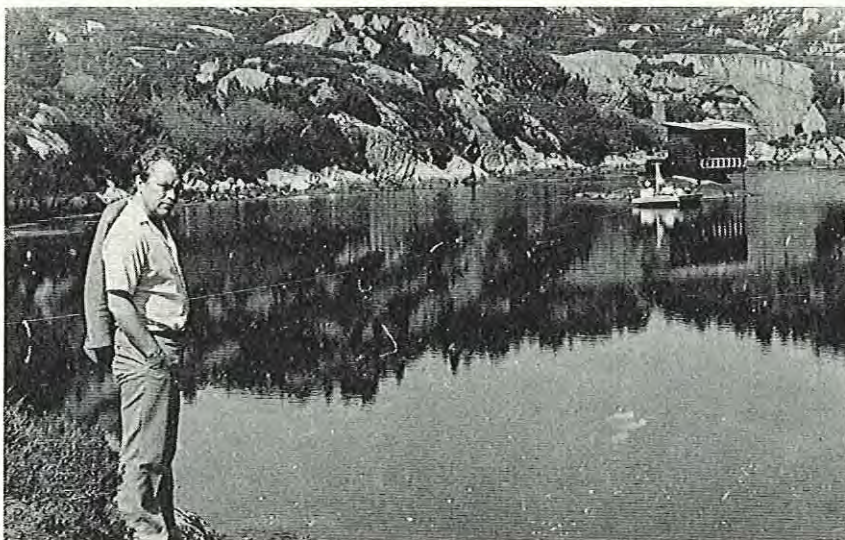
INDICA

FISKERIKOMITEEN TIL LANDS OG TIL VANN

I Lysøutvalgets målsetting for norsk akvakultur heter det blant annet: «... bevare eksisterende arbeidsplasser og bosetting, øke sysselsettingen og gi muligheter for et mer variert næringsgrunnlag i distrikter med svakt utbygget næringsliv...»

Fiskerikomiteen fikk se det som kan være starten på en slik utvikling på sin to dagers reise i Hordaland. De besøkte da Akvakulturstasjonene i Austevoll og Matre, og Mowi sitt anlegg i Flogøykjølpollen på Lokøy.

Under besøket fikk komiteen orientering om ulike sider ved utviklingen av den nye næringsgrenen, noe som sikkert er kjærkomment før behandlingen av Stortingets meldingen og dens videre utvikling på forsommeren.

Walter Gabrielsen tok Sjøfarts- og fiskerikomiteen med til sjøs.

Under besøket på Austevoll sto også Fiskerifagskolen på programmet. Komiteen fikk servert både mat og informasjon om næringen.

Dag Møller ba om at samarbeidet mellom fiskeriene og landbruket må bli bedre. — Det vil begge parter tjene på, sa han. Han slo videre fast at det er her framtiden for fiskeriene ligger, her kan de spille på mange flere strenger enn i dag.

Bjørn Bråten, styrer ved stasjonen, informerte om opplegget. Han kunne fortelle at de i dag har 12 prosjekt på gang, men at de egentlig har for liten tid til forskning. — vi må satse på forskningen i mye større målestokk for dette er framtiden, sa Bråten. Han trakk også fram den tverrfaglige forskningen, og mente det må være vegen å gå, blant annet kan en på den måten skaffe midler utenom statsbudsjettet.

Bildet øverst: Bjørn Bråten orienterer om forsøk med masseoppdrett av fiskeyngel og ernæringsforsøk i disse tankene.

Bildet nederst: Anders Tallerås tar oppdrettsanlegget i Hyltorpollen nærmere i øyensyn. Her drives forsøk med masseoppdrett av fiskeyngel i sjøvann. Før forsøket startet ble pollen lenset for yngelens naturlige fiender, men de ser nå ut til å ha kommet tilbake.

Mer spesielle var temaene som forskerne orienterte om. Vilhelm Bjerknes snakket om blåskjell, Victor Øiestad og Ivar Husø orienterte om prosjektet for masseoppdrett av fiskeyngel, Finn Utne fra Vitamininstituttet redegjorde for ernærings-siden og Emmy Egedius la problemene mellom biologer og veterinærer på bordet.

På omvisningen var også Austevolls ordfører, Magnus Stangeland, med. Han takket for besøket med å minne om at Austevoll er av de kommuner som vil merke virkningene av Jan Mayen-avtalen, og at de kan komme til å trenge mange nye arbeidsplasser i årene som kommer.

Som avslutning på Austevollsturen, ble Fiskerikomiteen tatt med på båttur for å kikke nærmere på oppdrettsanlegg og blåskjellfarmer i nærheten av stasjonen.

Dagen etter gikk turen til Mowi sitt store oppdrettsanlegg utenfor Sotra. Deretter satte de kursen for Akvakulturstasjonen i Matre hvor de ble vist rundt og orientert om hvordan det er å drive oppdrettsforsøk i ferskvann. Styrer for sta-

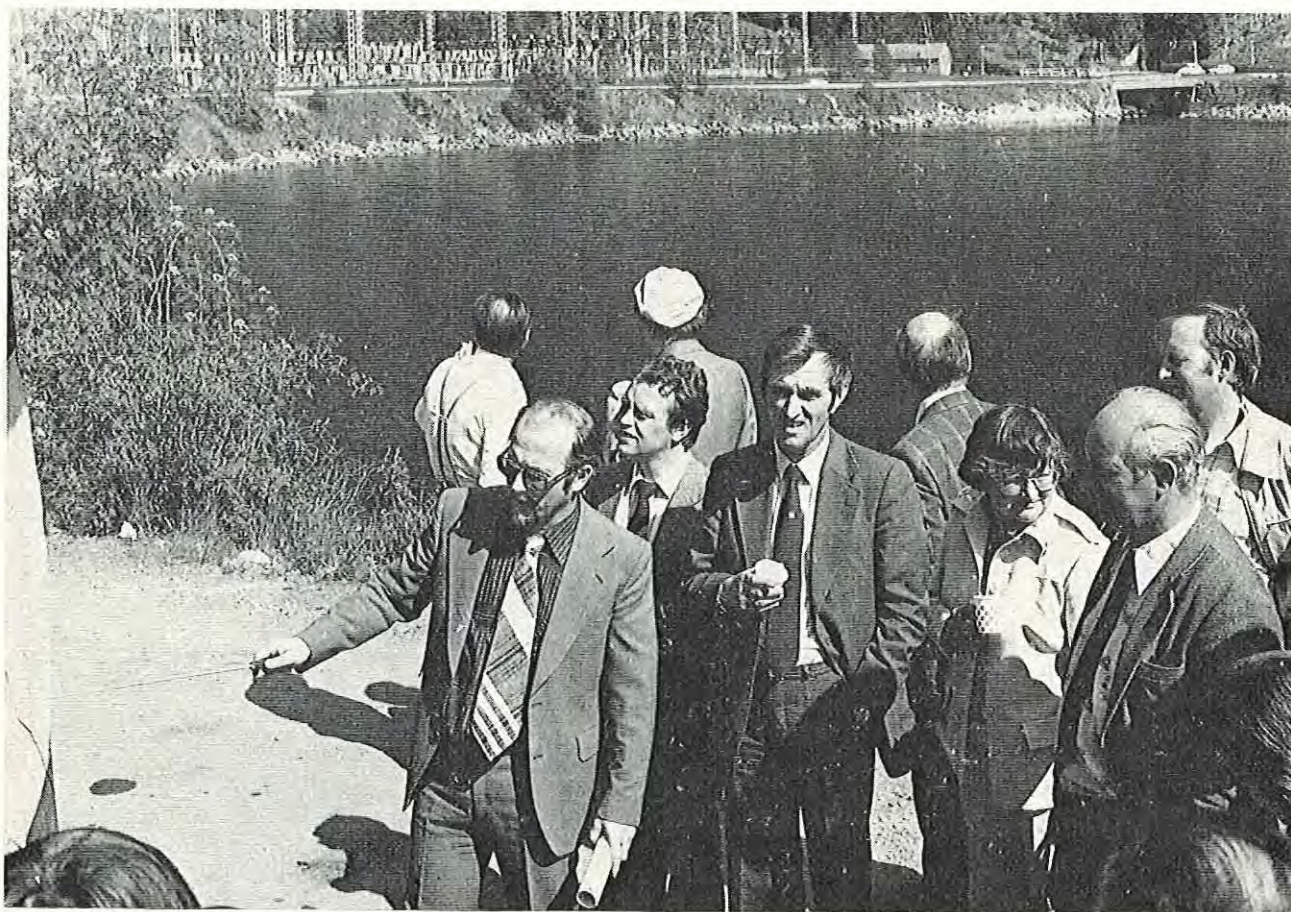
Komitéen var også innom et privat oppdrettsanlegg for laks. Eieren kom nettopp med ny fôrladning da komiteén steg i land.

sjonen, Oscar Ingebrigtsen, ga en kort orientering om stasjonen. I tillegg fikk komiteen høre om adferd hos laksefisk av Marianne Holm, forsker Ivar Pors Muniz snakket om sur nedbør og metallforgiftning, og stipendiat Ole Johan Torrisen ori-

enterte om ernæringsforsøk på laksefisk.

Skal vi dømme etter alle spørsmålene fiskerikomitemedlemmene kom med, blir nok besøket til stor nytte når de skal ta stilling til fiskeoppdrettsnæringens framtid.

Komiteén er kommet til Matre og nyter kaffen i sola.

«FG»-nytt om fisket 19. mai—1. juni

Årets første ålekvase i Østfold

Den første ålekvase kom frå Danmark for å henta opp levande ål i Østfold i veke 21. Attende tok den med seg 17,5 tonn levande ål, og i desse dagar er kvase nummer 2 i gong med å henta ny fangst.

Det er god pris på ålen, og det har ført til at mange som tidlegare fiska etter sild har rusta om og fiska ål. Dette har resultert i at det i veke 21 ikkje var ilandført sild i området, medan det veka etter vart landa 150 kg.

I veke 21 vart det elles landa 36,8 tonn fisk, 7,2 tonn reker og 10,7 tonn rå reker. 2,8 tonn fisk gjekk til revemat. Veka etter vart det forutan silda, landa 14,5 tonn fisk, 4 tonn kokte reker, 4 tonn rå reker og 5 tonn forfisk.

Noko reke på Finnmarkskysten

Torsvågshavet hadde mest linefiske i Tromsregionen i dei to vekene som gjekk. I veke 21 vart det teke fangstar frå 2 500—2 700 kg, i veke 22 var fangstane her frå 1 500—2 500 kg på stampen. Elles var fangstane dei to vekene frå 500—2 500 kg på stampen.

Juksafisket gav fangstar opp i 3 500 kg på maskina første veka, medan 1 200 kg var det meste på maskina veka etter.

Snurrevad var det heller lite av, og berre på Arnøyhavet og Mefjordhavet. I veke 21 var det fangstar frå 600—2 600 kg, i veke 22 frå 350—1 700 kg.

Det vart teke seigarfangstar på Sommarøyhavet båe vekene. Første veka var det fangstar frå 500—1 500 kg, andre veka frå 700—1 900 kg.

I perioden kom det inn rekefangstar frå Sommarøyhavet frå 200—250 kg. Fire trålarar kom med reker frå Barentshavet og tre frå Finnmarkskysten. Størst fangst hadde «Fransen jr.» med 50 tonn som vart levert til Bolla. Fire reketrålalar frå Tor Iversenbanken og Mehannleira leverte fangstar frå 6—

30 tonn i Tromsø. Fire trålarar frå Finnmarkskysten leverte fangstar frå 90—200 tonn blanda fisk, den største fangsten hadde «Anny Kræmer». Det kom inn ein linefangst på 40 tonn steinbit til Sommarøy.

Lite fiske i Finnmark

Vadsø og Bugøynes hadde svart hav i perioden. Til Vardø leverte «Vårberget» to blandingsfangstar på 60 og 64,5 tonn. Snurrevadfangstane var mellom 4 og 20 tonn, og juksafangstane var på 200 kg på maskina. På blåkveiteline vart det teke frå 40—80 kg på stampen og botnline gav 100 kg på stampen.

Til Båtsfjord kom juksafangstar frå 200—300 kg på maskina, snurrevadfangstane var mellom 2 og 12 tonn og botnliner frå 5—70 kg på stampen. 2 seinotfangstar på 50 tonn og 150 tonn vart førde i land første veka og samstundes kom ein garnbåt med to fangstar på 3 000 og 5 000 kg etter to netters bruk. «Persfjord» og «Stig Bjørnar» leverde 70 og 39 tonn blanda fangst.

I Berlevåg var det landa snurrevadfangstar frå 3—23 tonn, line-

fangstar frå 80—100 kg på stampen og juksafangstar 200—800 kg på maskina.

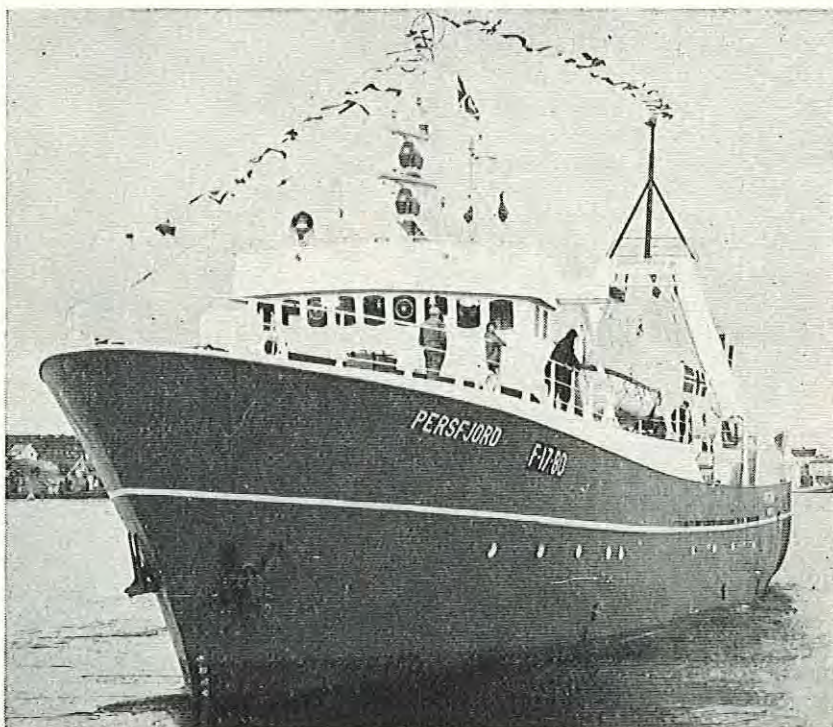
Til Kjøllefjord og Mehann kom linefangstar på 150 kg på stampen og juksafangstar frå 100—350 kg.

Bra linefangstar på Helgeland

Små linebåtar kom inn med opp til 1 200 kg brosme etter to døgn bruk i veke 21. Veka etter var fangsten nede i 300 kg etter eit døgn bruk. Garnbåtar leverte fangstar opp til 1 000 kg blanda fisk på tre netter. Juksabåtene fekk opp til 600 kg torsk i veka.

Stor kvitlangefanst frå Irskesjøen

Til Trøndelag kom linebåten «Bordanes» med 100 tonn kvitlange frå Irskesjøen. Fangsten vart lossa i Stokksund. Ellers er det meste av trøndelagsfisket konsentrert til felte vest av Færøyane. Her er det teke opp til 3 000 kg blålange på 2 netters bruk i perioden. Nokre linebåtar har hatt fangstar opp i

1 000 kg brosme om dagen, og det er drege 1 000 kg sei på snøre.

For tida er det laksefisket som starta 1. juni som dreg til seg størst interesse frå trønderane.

Båtpuss i Svolvær

De fleste båtane i Svolvær er opptekne med båtpuss i det fine været, så fisket er heller labert for tida. 5 trålarar leverte fangst i Vesterålen i dei to vekene, fangstane var frå 40—220 tonn og størst var «Botrål IV». Her kom inn linefangstar opp til 1 600 kg brosme og hyse og blåkveitefangstar opp til 10 600 kg teke på garn.

Til Lofoten kom 3 trålarar med tilsaman 115 tonn, størst fangst hadde «Vågamøy» med 54 tonn. I veke 21 vart det teke 124 tonn sei med not på Tysfjord, Sørfold og Givvær, veke 22 gav fangstar opp til 5 tonn på Sørfold.

Mest småsei til Måløy

Omlag 600 tonn levande småsei vart levert til Måløy i veke 21 og 22. I tillegg kom 610 tonn bankfisk fordelt på 8 båtar i veke 21, og 15 tonn bankfisk på 1 båt i veke 22. Siste veke vart det og levert 5 tonn lange og brosme av ein garnbåt.

Lilten aktivitet på Skagerak

Det er ikkje noko stort fiske Skagerakfisk kan rapportera om denne gongen. 50 tonn rå reker og 100 tonn fisk er toppane, og elles er det levert 5 tonn kokte reker og 3 tonn sild, alt i veke 22.

Frå Makrelllaget får vi høyre at det er teke totalt 863 tonn makrell dei to vekene.

Små fangstar på Møre

Det vart ikkje fanga sei på Mørkysten i veke 21, derimot kom 9 trålarar med fangstar frå 10—35 tonn, totalt 200 tonn veka etter. To linebåtar frå Island leverte fangstar på 20 og 80 tonn denne veka.

I veke 21 vart det teke tre trål fangstar på Egga frå 5—25 tonn, samla 40 tonn, og to bankbåtar leverde fangstar på 1 500 og 7 000 kg.

Bra til Ålesund

Dei to vekene var det landa tilsaman 1 714 tonn fisk i Ålesund, Molde fekk 147 tonn og Fosnavåg 251 tonn.

Lange toppar fangststatistikken med 529 tonn, deretter kjem brosme med 370 tonn og skallesei med 230 tonn. Det kom inn ein del blålange, frosen kveite, torsk fersk og salta og 101 tonn reker.

Flåten minkar

Talet på trålarar i Lowestoft vil i slutten av mai vera redusert med 40 prosent i forhold til talet før oljekrisa. Men salet av båtar har ikkje berre verka positivt på økonomien. Faktum er at alle båtane som vert selde til andre EF-land og tredje land er med på å gjera situasjonen vanskelegare for den engelske flåten.

Ål er «big business»

På kysten av Norfolk er ålefiske blitt «big business», og det vert gjeve omlag 600 konsesjonar for ålefiske i dette distriktet kvart år. Likevel er ein plaga av svært mykje ulovleg fiske, noko som skuldast at ål er mykje etterspurd og at prisen på denne delikatessa er høg for tida.

Det store fisket har og ført til at det no skal byggjast eit nytt røykeri i distriktet, dei eksisterande røykeria er etter kvart blitt noko gamle.

Godt fiske på Orknøyane

Orknøyane fiska for meir i 1979 enn året før. Totalt var fangsten på Orknøyane i 1979 verd vel £ 1,1 mill.

Sovjet har tatt sin kolmulekvote i norsk økonomisk sone

Det er slutt på sovjetisk kolmulefiske i norsk økonomisk sone for i år. Pr. 20/5 hadde Sovjet meldt inn 99 090 tonn kolmule. Totalkvoten er på 100 000 tonn. Den om lag 60 skip store flåten er no ute av den norske økonomiske sona.

Ny fabrikktrålar til sals

Boston Deep Sea Fisheries i Fleetwood må gjera seg av med eit av sine nyaste fartoy, fabrikktrålaren Boston Sea Stallion på 300 brt. Båten vart bygd i 1978, og den har eit samla driftstap på £ 110,000 i den tida den har drive. Båten vert, saman med to andre båtar frå firmaet, truleg seld til eit av dei andre EF-landa.

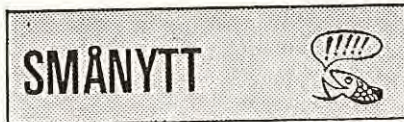
Månadleg informasjonsbulletin

Det australske departementet for primærnæringer skal no gjeva ut ein månadleg informasjonsbulletin for å halda fiskeindustrien orientert om utviklinga i den nyoppretta australske 200 mils sona.

I bulletinen vil det finnast informasjon, deklarasjon av sonen og ei liste over alle utanlandske båtar som fiskar der. I framtida vil ein og finna lister over alle vedtekte utanlandske fiskeoperasjonar i sona med detaljar om deira fangstar.

Sovjet får forbod

Russiske fiskebåtar får ikkje lengre fiska i australske farvatn. Dette er ein av restriksjonane den australske regjeringa har kome med etter den sovjetiske invasjonen i Afganistan. Det vert og stopp i det vitenskaplege samarbeidet mellom dei to landa.

Sovjetisk kolmule til konsumproduksjon i Bø

Jarle Evensen, Bø i Vesterålen, har kjøpt 600 tonn frosen kolmule fra Sovjet, melder Lofotposten. Så vidt avisa kjenner til har det ikkje tidligare vært gjort forsøk med produksjon av frosen kolmule her i landet.

Kontrollverket kunne fastslå at kolmulepartiet var av ypperlig kvalitet. Fisken veier i gjennomsnitt 80 g etter at den har blitt hodekappet og mageutdratt på feltet.

I produksjonen vil firmaet bruke fileteringsmaskiner for sild.

LOVER OG FORSKRIFTER

J. 47/80

FORSKRIFTER OM NORSKE FARTØYERS ADGANG TIL Å DRIVE FISKE ETTER KOLMULE I FÆRØYSK FISKERISONE I 1980

I medhold av § 5 i lov av 20. april 1951 om fiske med trål og § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene har Fiskeridepartementet den 18. april 1980 bestemt:

§ 1.

Det er forbudt for norske fartøyer å fiske kolmule i færøysk fiskerisone i 1980.

Uten hinder av forbudet i første ledd kan det fiskes inntil 45 000 tonn kolmule i færøysk fiskerisone i tidsrommet fra 1. mai til 10. juni. Utenfor dette tidsrommet kan det fiskes ytterligere 5 000 tonn.

Inntil 60 fartøyer kan gis fisketillatelse i færøysk fiskerisone i 1980. Av disse fartøyene kan inntil 24 fiske i sonen samtidig i tidsrommet 1. mai til 10. juni. Når det færøyske fiskeriopp-syn i denne perioden har etablert et hovedfiskefelt, kan inntil 14 norske fartøyer delta i fisket i dette felt, mens de øvrige 10 fartøyer må drive utenfor det etablerte hovedfelt.

§ 2.

Ingen kan drive fiske etter kolmule i færøysk sone i 1980 uten tillatelse fra Fiskeridirektøren.

§ 3.

Noregs Sildesalslag bemyndiges til å bestemme i hvilket tidsrom og i hvilket område det enkelte fartøy kan drive fiske i sonen etter § 1.

§ 4.

Disse forskrifter trer i kraft straks.

ENDRING AV FORSKRIFTER OM NORSKE FARTØYERS ADGANG TIL Å DRIVE FISKE ETTER KOLMULE I FÆRØYSK FISKERISONE I 1980

I medhold av § 5 i lov av 20. april 1951 om fiske med trål og § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene har Fiskeridepartementet den 25. april 1980 bestemt:

I.

I Fiskeridepartementets forskrifter av 18. april 1980 om norske fartøyers adgang til å drive fiske etter kolmule i færøysk fiskerisone i 1980 gjøres følgende endringer:

Paragraf 1, andre ledd skal lyde:

Uten hinder av forbudet i første ledd kan det fiskes inntil 50 000 tonn kolmule i færøysk fiskerisone i tidsrommet fram til 10. juni 1980.

Paragraf 1, tredje ledd skal lyde:

Inntil 60 fartøyer kan gis fisketillatelse i færøysk fiskerisone i 1980. Av disse fartøyene kan inntil 24 fiske i sonen samtidig. Når det færøyske fiskeriopp-syn har etablert et hovedfiskefelt, kan inntil 14 norske fartøyer delta i fisket i dette felt, mens de øvrige 10 fartøyer må drive utenfor det etablerte hovedfelt.

II.

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Etter disse endringer har Fiskeridepartementets forskrifter av 18. april 1980 denne ordlyden:

FORSKRIFTER OM NORSKE FARTØYERS ADGANG TIL Å DRIVE FISKE ETTER KOLMULE I FÆRØYSK FISKERISONE I 1980

§ 1.

Det er forbudt for norske fartøyer å fiske kolmule i færøysk fiskerisone i 1980.

Uten hinder av forbudet i første ledd kan det fiskes inntil 50 000 tonn kolmule i færøysk fiskerisone i tidsrommet fram til 10. juni 1980.

Inntil 60 fartøyer kan gis fisketillatelse i færøysk fiskerisone i 1980. Av disse fartøyene kan inntil 24 fiske i sonen samtidig. Når det færøyske fiskeriopp-syn har etablert et hovedfiskefelt, kan inntil 14 norske fartøyer delta i fisket i dette felt, mens de øvrige 10 fartøyer må drive utenfor det etablerte hovedfelt.

§ 2.

Ingen kan drive fiske etter kolmule i færøysk sone i 1980 uten tillatelse fra Fiskeridirektøren.

§ 3.

Noregs Sildesalslag bemyndiges til å bestemme i hvilket tidsrom og i hvilket område det enkelte fartøy kan drive fiske i sonen etter § 1.

§ 4.

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Det må gjøres oppmerksom på at Fiskeridepartementet har bestemt at det må foretas avkorting i makrellfisket for fartøyer som deltar i kolmulefisket i færøysk sone. Hvordan denne avkorting skal gjennomføres vil bli bestemt etter møtet mellom Fiskeridirektøren og Fellessalgstyret den 30. april d.å.

J. 49/80

ENDRING AV FORSKRIFTER OM FISKE I FISKEVERNSONEN VED SVALBARD

I medhold av lov om Norges økonomiske sone av 17. desember 1976 nr. 91 og Kgl. res. av 3. juni 1977 § 3 har Fiskeridepartementet 8. april 1980 bestemt:

I.

I Fiskeridepartementets forskrifter av 28. april 1978 om fiske i fiskerisonen ved Svalbard gjøres følgende endringer:

§ 2, første ledd, punkt a skal lyde:

125 mm i trål av hamp, bomull, polyester og polyamid.

§ 2, første ledd, punkt b skal lyde:

135 mm i trål av annet materiale enn nevnt under a.

§ 2, femte ledd (nytt) skal lyde:

Ved fiske etter reker er det forbudt å benytte eller ha om bord i fiskefartøyet reke-trål med mindre maskevidde enn 35 mm. Ved målingen av maskevidden kommer annet ledd til anvendelse.

§ 2, sjettede ledd (nytt) skal lyde:

Det er forbudt å bruke dobbel fiskepose i reke-trålen. Det er likevel tillatt å bruke en forsterkning (løft) utenpå fiskeposen når maskevidden i denne forsterkningen ikke er mindre enn 120 mm når noten er våt og strukket i lengderetningen.

§ 3, første ledd, punkt 1 skal lyde:

Torsk 39 cm

§ 3, første ledd, punkt 2 skal lyde:

Hyse (kolje) 35 cm

§ 3, tredje ledd (nytt) skal lyde:

Ved fiske etter norsk-arktisk torsk og hyse er det adgang til å ha inntil 15 prosent undermåls fisk i antall i de enkelte fangster.

§ 4 (ny) skal lyde:

Ved fiske etter norsk-arktisk torsk og hyse er det forbudt å bruke pelagisk trål (flyte-trål). Med pelagisk trål for-

ståes et trålredskap der ingen av redskapets deler er i berøring med havbunnen under fisket.

§ 4 blir § 5.

II.

Disse forskrifter trer i kraft straks med unntak for endringer i § 2, første ledd, punkt a og b om maskevidde som trer i kraft 1. januar 1981.

Etter disse endringer har Fiskeridepartementets forskrifter av 28. april 1978 denne ordlyden.

FORSKRIFTER OM FISKE I FISKEVERNSONEN VED SVALBARD

§ 1.

Disse forskrifter gjelder for fiske i fiskevernsonen ved Svalbard med fartøy av ethvert slag som driver fiske i ervervsøyemed eller som bistår fiskeflåten, herunder lete- og forsøksfartøy.

§ 2.

Ved fiske etter torsk, hyse og annen bunnfisk, er det forbudt å bruke eller ha om bord i fiskefartøyer snurrevad, trål eller annen not som slepes gjennom sjøen (bunntrål og flytetral) hvor det i noen del av noten er mindre maskevidde enn fastsatt nedenfor:

- a) 125 mm i trål av hamp, bomull, polylyster og polyamid.
- b) 135 mm i trål av annet materiale enn nevnt under a).
- c) 110 mm i snurrevad.

Minste maskevidde skal være slik at når masken er strukket diagonalt i notens lengderetning, skal et flatt mål som er 2 mm tykt og som har den bredde som er nevnt ovenfor, lett kunføres gjennom masken når noten er våt.

Det er forbudt å bruke noen som helst innretning som snører sammen eller på annen måte innsnevrer maskene. Det er dog adgang til å feste til undersiden av fiskeposen seilduk, nett eller annet materiale for å hindre slitasje. Denne seilduk m.v. skal være festet bare i forkant og langs sidene.

Videre er det tillatt å feste et stykke not til fiskeposen for å hindre slitasje når:

- a) av samme materiale som fiskeposen, har en maskevidde som har det dobbelte av trålnotens maskevidde,
- b) dette notstykke er festet til fiskeposen rundt alle fire sider på en slik måte at hver maske i not-

stykket faller sammen med 4 masker i fiskeposen.

Ved fiske etter reker er det forbudt å benytte eller ha om bord i fiskefartøy reketral med mindre maskevidde enn 35 mm. Ved målingen av maskevidden kommer annet ledd til anvendelse.

Det er forbudt å bruke dobbel fiskepose i reketralen. Det er likevel tillatt å bruke forsterkning (løft) utenpå fiskeposen når maskevidden i denne forsterkningen ikke er mindre enn 120 mm når noten er våt og strukket i lengderetningen.

§ 3.

Det er forbudt å fange eller beholde om bord fisk av følgende arter hvis ikke fisken minst har den lengde som er nevnt nedenfor.

1. Torsk	39 cm
2. Hyse (kolje)	35 cm
3. Sei	35 cm

De mål som er nevnt under punkt 1—3 gjelder fiskens lengde målt fra snutespissen til enden av halens (sporens) ytterste stråler.

Ved fiske etter norsk-arktisk torsk og hyse er det adgang til å ha inntil 15 prosent undermålsfisk i antall i de enkelte fangster.

§ 4.

Ved fiske etter norsk-arktisk torsk og hyse er det forbudt å bruke pelagisk trål (flytetral). Med pelagisk trål forståes et trålredskap der ingen av redskapets deler er i berøring med havbunnen under fisket.

§ 5.

I følgende områder av fiskevernsonen er alt annet fiske enn rekefiske forbudt:

1. Mellom 4' og 20 nautiske mil fra grunnlinjene rundt Bjørnøya.
2. Mellom 4 og 15 nautiske mil fra grunnlinjene på vestsiden av Spitsbergen fra Sørkapp til 77° 30' n.br.
3. Mellom 4 og 20 nautiske mil fra grunnlinjene nord for 77° 30' n.br. til 80° n.br. og vest for 14° østlig lengde.

Koordinater for de nevnte soners yttergrense er tatt inn i vedlegg til forskriftene.

§ 6.

Disse forskrifter trer i kraft straks med unntak for endringer i § 2, første

ledd punkt a og b om maskevidde som trer i kraft 1. januar 1981.

— — —
Liste over koordinatene etter § 5 er tatt med i «Melding fra Fiskeridirektøren» J. 51/78.

I henhold til samme melding J. 51/78) er gjeldende maskevidder fram til 1. januar 1981 etter § 2, første ledd punkt a og b henholdsvis 120 mm og 230 mm.

J. 50/80

MIDLERTIDIGE FORSKRIFTER OM ADGANGEN TIL Å DRIVE TRÅLFISKE ETTER REKER, FASTSATT VED KGL. RES. AV 23. JUNI 1978 MED SENERE ENDRINGER, SENEST AV 18. APRIL 1980

I medhold av §§ 6 og 8 av 16. juni 1972 om regulering av deltagelsen i fisket, jfr. kgl. res. av 8. september 1972, er det ved kgl. res. av 18. april 1980 fastsatt følgende endringer i ovennevnte forskrifter om adgangen til å drive trålfiske etter reker.

§ 2, 1. ledd skal lyde:

Uten tillatelse av Fiskeridirektøren må ingen drive trålfiske etter reker nord for 62° n.br. med fartøy på 65 fot (19,8 m) lengste lengde eller 50 BRT eller mer.

§ 9 (ny) skal lyde:

Oppstår det et uforutsett avbrudd i rekefisket som følge av havari e.l., kan Fiskeridirektøren tillate at det leies et tilsvarende fartøy for kortere tid. Konsejnsinnehaveren må selv drive det leiede fartøy for egen regning og risiko.

Tidligere §§ 9, 10 og 11 blir henholdsvis §§ 10, 11 og 12.

II

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Etter dette får reketralforskriftene følgende ordlyd:

MIDLERTIDIGE FORSKRIFTER OM ADGANGEN TIL Å DRIVE TRÅLFISKE ETTER REKER FASTSATT VED KGL. RES. AV 23. JUNI 1978, MED SENERE ENDRINGER, SENEST AV 18. APRIL 1980, I MEDHOLD AV §§ 3, 6 OG 8 I LOV AV 16. JUNI 1972 OM REGULERING AV DELTAGELSEN I FISKET

§ 1.

Formål.

Disse forskrifter regulerer erverv og ombygging av fartøyer som nyttes til fiske med trål etter reker. Målsettingen med reguleringen er å:

1. Tilpasse flåtens fangstkapasitet til ressursgrunnlaget og
2. oppnå en distriktsmessig heldig fordeling av flåten hvor det tas hensyn til råstoffbehovet ved anleggene i land for å opprettholde og trygge det ønskelige bosettingsmønster.

§ 2.

Fartøyer som må ha tillatelse.

Uten tillatelse av Fiskeridirektøren må ingen drive trålfiske etter reker nord for 62° n.br. med fartøy på 65 fot (19,8 m) lengste lengde eller 50 BRT eller mer.

Denne bestemmelse kommer ikke til anvendelse på fartøyer på 65 fot (19,8 m) lengste lengde eller mer, men under 50 BRT som er bygget eller påbegynt bygget før 1. mars 1979.

§ 3.

Tildeling av reke-trållatelse.

Det skal ikke gis flere tillatelser til å drive fiske med trål for frysing av reker om bord.

Når det anses forsvarlig av hensyn til ressurs-situasjonen, kan det gis tillatelse til å drive fiske med trål etter reker med fartøy som ikke fryser reker om bord.

Tillatelsen kan ikke gis til andre enn aktive fiskere som selv skal drive rekefiske.

Ingen kan gis tillatelse til å drive rekefiske med flere enn ett fartøy.

Det skal legges vekt på å fremme en rimelig geografisk fordeling av tillatelsene. Særlig hensyn skal tas til distrikter som fra før av har få tillatelser og til distrikter med svakt eller ensidig næringsgrunnlag.

Søkere som ikke kan skaffe seg et tilfredsstillende driftsgrunnlag uten adgang til rekefiske skal prioriteres. Hvor ikke særlige hensyn taler for en annen løsning skal samme fartøy ikke få tillatelse både til torsketrål og reke-trål.

Under ellers like forhold kan det legges vekt på om søkeren tidligere har drevet rekefiske.

Unntak fra bestemmelsene i denne paragraf kan gjøres for fartøyer som er kommet i en vanskelig situasjon som følge av at fisket på fjerne farvann må reduseres. Slikt unntak kan også gjøres for utprøving av maskineriet i et fartøy med fryseanlegg.

§ 4.

Samlet vurdering av søknader.

Søknadene om tillatelse vurderes samlet en gang i året. For å bli behandlet i inneværende år må søknad være innsendt innen den frist Fiskeridirektøren fastsetter.

§ 5.

Utskifting av reke-trålere uten fryserom.

Eier som trekker fartøy ut av rekefiske kan få tillatelse til å drive rekefiske med annet fartøy når vilkårene i § 3 tredje ledd er oppfylt og fartøyet ikke representerer en betydelig kapasitetsøkning. Denne bestemmelse kommer også til anvendelse ved forlis.

§ 6.

Overdraging av reke-trålere uten fryserom.

§ 3, tredje, fjerde, femte, sjette og sjuende ledd får anvendelse ved tildeling av tillatelse til ny eier for fortsatt drift med fartøy som er i reke-trålfisket.

§ 7.

Utskifting av rekefrysetrålere.

Det skal ikke gis tillatelse til å skifte ut rekefrysetrålere med annet fartøy. Slik tillatelse kan gis, når ressurs-situasjonen er så vesentlig endret at det er forsvarlig å gi tillatelse.

§ 8.

Overdraging av rekefrysetrålere.

Kjøper av rekefrysetrålere kan få tillatelse til å drive rekefiske med fartøyet når distriktsmessige hensyn ikke taler mot at tillatelse gis.

§ 9.

Leie av fartøy ved havari e.l.

Oppstår det et uforutsett avbrudd i rekefisket som følge av havari e.l., kan Fiskeridirektøren tillate at det leies et tilsvarende fartøy for kortere tid. Konsesjonsinnehaveren må selv drive det leiede fartøy for egen regning og risiko.

§ 10.

Innredning av fryserom.

Fryserom må ikke installeres eller utvides i reke-tråleren uten tillatelse av Fiskeridepartementet.

Fryserom som skal nyttes i andre fiskerier kan innredes på vilkår av at rommene ikke nyttes til frysing av reker.

Unntak fra første ledd kan gjøres for fartøyer som er kommet i vanskeligheter som følge av at fisket på fjerne farvann må reduseres.

§ 11.

Inndragning av tillatelse.

Reke-trållatelse som i et sammenhengende tidsrom av minst 2 år ikke er benyttet, kan inndras.

§ 12.

Ikrafttredelse.

Disse forskrifter trer i kraft straks. Samtidig oppheves forskrifter av 19. januar 1973 om adgangen til å drive trålfiske etter reker.

J. 51/80

ENDRING AV FORSKRIFTER OM FISKE I SVALBARD'S TERRITORIAL-FARVANN OG INDRE FARVANN

I medhold av § 4 i lov av 17. juli 1925 om Svalbard og Kgl. res. av 28. april 1978 har Fiskeridepartementet 8. april 1980 bestemt:

I.

I Fiskeridepartementets forskrifter av 28. april 1978 om fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann gjøres følgende endringer:

- § 2, første ledd, punkt a skal lyde:
125 mm i trål av hamp, bomull, polyester og polyamid.
- § 2, første ledd, punkt b skal lyde:
135 mm i trål av annet materiale enn nevnt under a.
- § 2, femte ledd (nytt) skal lyde:
Ved fiske etter reker er det forbudt å benytte eller ha om bord i fiskefartøy reke-trål med mindre maskevidde enn 35 mm. Ved målingen av maskevidden kommer annet ledd til anvendelse.
- § 2, sjette ledd (nytt) skal lyde:
Det er forbudt å bruke dobbel trålpose i reke-trålen. Det er likevel tillatt å bruke en forsterkning (løft) utenpå trålposen når maskevidden i denne forsterkningen ikke er mindre enn 120 mm når noten er våt og strukket i lengderetningen.
- § 3, første ledd, punkt 1 skal lyde:
Torsk 39 cm
- § 3, første ledd, punkt 2 skal lyde:
Hyse (kolje) 35 cm
- § 3, tredje ledd (nytt) skal lyde:
Ved fiske etter norsk-arktisk torsk og hyse er det adgang til å ha inntil

15 prosent undermåls fisk i antall i de enkelte fangster.

§ 4, (ny) skal lyde:

Ved fiske etter norsk-arktisk torsk og hyse er det forbudt å bruke pelagisk trål. Med pelagisk trål forstås et trålredskap der ingen av redskapets deler er i berøring med havbunnen under fisket.

§ 4 blir § 5.

II.

Disse forskrifter trer i kraft straks, med unntak for endringer i § 2, første ledd, punkt a og b om maskevidde som trer i kraft 1. januar 1981.

Etter disse endringer har Fiskeridepartementets forskrifter av 28. april 1978 denne ordlyden:

FORSKRIFTER OM FISKE I SVALBARD'S TERRITORIALFARVANN OG INDRE FARVANN

§ 1.

Disse forskrifter gjelder for fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann med fartøy av ethvert slag som driver fiske i ervervsøyemed eller som bistår fiskeflåten, herunder lete- og forsøksfartøy.

Forskriftene gjør ingen endring i fastsatte naturvernbestemmelser for Svalbardområdet.

§ 2.

Ved fiske etter torsk, hyse og annen bunnfisk, er det forbudt å bruke eller ha om bord i fiskefartøyer snurevad, trål eller annen not som slepes gjennom sjøen (bunntrål og flytetrål) hvis det i noen del av noten er mindre maskevidde enn fastsatt nedenfor:

- 125 mm i trål av hamp, bomull, polylyster og polyamid.
- 135 mm i trål av annet materiale enn nevnt under a).
- 110 mm i snurrevad.

Minste maskevidde skal være slik at når masken er strukket diagonalt i notens lengderetning, skal et flatt mål som er 2 mm tykt og som har den bredde som er nevnt ovenfor, lett kunne føres gjennom masken når noten er våt.

Det er forbudt å bruke noen som helst innretning som snører sammen eller på annen måte innsnevrer maskene. Det er dog adgang til å feste til undersiden av fiskeposen seilduk, nett eller annet materiale for å hindre slitasje. Denne seilduk m.v. skal være festet bare i forkant og langs sidene.

Videre er det tillatt å feste et stykke not til fiskeposen for å hindre slitasje når:

- dette notstykket, som skal være av samme materiale som fiskeposen, har en maskevidde som er det dobbelte av trålnotens maskevidde.
- dette notstykket er festet til fiskeposen rundt alle fire sider på en slik måte at hver maske i notstykket faller sammen med 4 masker i fiskeposen.

Ved fiske etter reker er det forbudt å benytte eller ha om bord i fiskefartøy reketrål med mindre maskevidde enn 35 mm. Ved målingen av maskevidden kommer annet ledd til anvendelse.

Det er forbudt å bruke dobbel trålpose i reketrålen. Det er likevel tillatt å bruke en forsterkning (løft) utenpå trålposen når maskevidden i denne forsterkningen ikke er mindre enn 120 mm når noten er våt og strukket i lengderetningen.

§ 3.

Det er forbudt å fange eller beholde om bord fisk av følgende arter hvis ikke fisken har den lengde som er nevnt nedenfor:

1. Torsk 39 cm
2. Hyse (Kolje) 35 cm
3. Sei 35 cm

De mål som er nevnt under punkt 1—3 gjelder fiskens lengde målt fra snutespissen til enden av halens (sporens) ytterste stråler).

Ved fiske etter norsk-arktisk torsk og hyse er det adgang til å ha inntil 15 prosent undermåls fisk i antall i de enkelte fangster.

§ 4.

Ved fiske etter norsk-arktisk torsk og hyse er det forbudt å bruke pelagisk trål. Med pelagisk trål forstås et trålredskap der ingen av redskapets deler er i berøring med havbunnen under fisket.

§ 5.

I følgende områder av territorialfarvannet utenfor grunnlinjene er alt annet fiske enn rekefiske forbudt.

1. Rundt Bjørnøya.
2. På vestsiden av Spitsbergen fra Sørkapp til 80° n.br. og vest for 14° østlig lengde.

§ 6.

Disse forskrifter trer i kraft straks med unntak for endringer i § 2, første

ledd, punkt a og b om maskevidde som trer i kraft 1. januar 1981.

J. 58/80

FORSKRIFTER OM FREDNING AV BRISLING 1980

I medhold av kapittel 1 i forskrifter av 13. november 1961 om fredning av brisling og hermetisk nedlegging av brisling og småsild har Fiskeridirektøren bestemt at fredningstiden for brisling forlenges inntil 17. juni 1980 kl. 00.00.

Prøvefiske etter brisling settes i gang i alle områder fra tirsdag 27. mai. Når resultatet av prøvefiske foreligger vil det senest 10. juni bli sendt ut ny melding om eventuell ytterligere forlengelse av fredningen i avgrensede områder.

J. 59/80

Ved Kgl. res. av 2. mai 1980 er det gjort følgende endring i midlertidige forskrifter av 28. april 1978 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål.

§ 2 punkt 4 skal lyde:

Tillatelse begrenset til tråling etter kolmule i områdene vest av 0-meridianen og øst av 0-meridianen nord for 62° n.br. samt trålfiske etter lodde og polartorsk (loddetrållatelse).

II.

Denne forskrift trer i kraft straks.

Etter dette får forskriftene av 28. april 1978 følgende ordlyd:

Midlertidige forskrifter om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål fastsatt ved kongelig resolusjon av 28. april 1978, med senere endringer, senest av 2. mai 1980, i medhold av § 1 fjerde ledd i lov av 20. april 1951 om fiske med trål.

§ 1.

Formål.

Disse forskrifter regulerer erverv og ombygging av fartøyer som nyttes til fiske med trål, unntatt reketrål. Målsettingen med reguleringene er å:

- 1) tilpasse flåtens fangstkapasitet til ressursgrunnlaget,
- 2) fremme en hensiktsmessig flåtestruktur,
- 3) oppnå en distriktsmessig fordeling av flåten hvor det tas hensyn til råstoffbehovet ved anleggene i land for å opprettholde og trygge det ønskelige bosettingsmønstre.

§ 2.

Hva slags fiske trållatelsen omfatter.

Det kan gis tillatelse til å fiske med trål med følgende rettigheter:

- 1) Tillatelse uten områdebegrensning og omfattende alle fiskearter unnatt reker (ubegrenset trållatelse).
- 2) Tillatelse til å drive trålfiske (kolmule, tobis og øyepål m.v.) i Nordsjøen innenfor området øst av 0-meridianen og syd for 64° n.br. (torsketrållatelse).
- 3) Tillatelse til å drive trålfiske etter industrifisk (øyepål, tobis m.v.) syd for 64° 00' n.br., sei, hyse, torsk, hvitting m.v. i området syd for 65° 00' n.br. og lodde, kolmule og polartorsk (industritrållatelse).
- 4) Tillatelse begrenset til tråling etter kolmule i områdene vest av 0-meridianen og øst av 0-meridianen nord for 62° n.br. samt trålfiske etter lodde og polartorsk (loddetrållatelse).

Andre begrensninger enn de som er nevnt i punktene 2—4 kan også foretas.

§ 3.

Mindre fartøyer.

Tillatelse til å drive fiske med trål etter punkt 1 (ubegrenset trållatelse) kan gis til fartøyer under 60 br. reg. tonn eller 70 fot.

§ 4.

Fabrikktrålere.

Det skal ikke gis nye tillatelser til trålfiske med fartøy med anlegg for tilberedning og frysing av vesentlige deler av fangsten om bord. Heller ikke tillatelse til ombygging som øker kapasiteten av slikt fartøy skal gis.

Utskiftingstillatelse til nytt fabrikkskip skal ikke gis. Når det av tekniske eller økonomiske grunner er ønskelig å skifte ut slikt fartøy, kan tillatelse gis til drift av ferskfisk/saltfisktråler.

§ 5.

Saltfisktrålere.

Tillatelse til å drive fiske med trål etter § 2 punkt 2 (torsketrållatelse) for salting av fisk om bord, kan gis når det ansees for forsvarlig av hensyn til ressursgrunnlaget.

Annnet og tredje ledd i § 6 får tilsvarende anvendelse.

Tillatelse til innstallering av fryserom kan gis når fryserommets størrelse ikke overstiger 20 prosent av fartøyets totale lastekapasitet.

Ved tildeling av tillatelse som nevnt i første ledd skal det tas særlig hensyn til de problemer som oppstår som følge av at fiske på fjerne farvann må reduseres. Tillatelse skal fortrinnsvis gis til fiskere som tradisjonelt har vært knyttet til slikt fiske.

§ 6.

Torsketrållatelse for ferskfisktrålere.

Fartøy over 110 fot eller 250 br.reg. tonn som skal nyttes til fiske etter andre fiskearter enn kolmule, tobis og øyepål for levering til anleggene i land, kan gis tillatelse til å drive fiske med trål etter § 2 punkt 2 (torsketrållatelse) når det ansees forsvarlig av hensyn til ressursgrunnlaget. Slik tillatelse skal gis etter en distriktsmessig behovsvurdering, hvorved hensynet til råstofftilførselen til anleggene i land tillegges vekt.

Det kan når vilkårene i første ledd for nytildeling ikke foreligger, gis tillatelse for utskiftning til nybygg eller annet fartøy, dersom utskiftningen ikke representerer en nevneverdig kapasitetsutvidelse.

Første ledd får tilsvarende anvendelse ved tildeling av tillatelse til ny eier for fortsatt drift med fartøy som er i trålfiske.

§ 7.

Torsketrållatelse med kombinasjonsfartøy.

Fartøy mellom 70 fot og 110 fot eller mellom 60 br. reg. tonn og 250 br. reg. tonn som skal nyttes til fiske etter andre fiskearter enn kolmule, tobis og øyepål, kan gis tillatelse til å drive fiske med trål etter § 2 punkt 2 (torsketrållatelse) når det ansees forsvarlig av hensyn til ressursgrunnlaget. Ved tildeling av slik tillatelse til fartøy av denne størrelse skal det tillegges vekt i hvilken utstrekning fartøyet er egnet til å drive annet fiske enn trålfiske. Dersom fartøyet er bygget og utrustet slik at det vesentlig er egnet til å drive

fiske med trål, skal det undergis like streng vurdering som fartøyer omhandlet i § 6.

Tillatelse til å drive trålfiske med slikt fartøy som nevnt i første ledd skal fortrinnsvis gis til aktive fiskere.

Det kan når vilkårenes første ledd for nytildeling ikke foreligger, gis tillatelse for utskiftning til nybygg eller annet fartøy, dersom utskiftningen ikke representerer en nevneverdig kapasitetsutvidelse i trålfisket. Slik tildeling skal gis etter en distriktsmessig behovsvurdering.

Første ledd i § 6 får tilsvarende anvendelse ved tildeling av tillatelse til ny eier for fortsatt drift med fartøy som er i trålfisket.

I særlige tilfelle når vedkommende har begrensede driftsmuligheter kan tillatelse etter første ledd gis som ubegrenset trållatelse etter § 2 punkt 1.

Bestemmelsen om størrelsesgrensen i første ledd kan i særlige tilfelle fravikes for fartøyer som ved ikrafttredelsen av disse forskrifter er i drift i torskefisket med andre redskaper enn trål og hvor forholdene ellers taler for det.

Ved tildeling av tillatelse etter denne paragraf kan det settes som vilkår at det ved kvoteregulering i medhold av § 10 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen i fisket vil kunne bli fastsatt en begrenset kvote.

§ 8.

Trållatelse for industritrålfiske og konsumfiske i områdene syd for 65° n.br.

Tillatelse etter § 2 punkt 3 (industritrållatelse) skal ikke gis til fartøyer over 300 br. reg. tonn. Unntak fra denne bestemmelse kan gjøres for ombygging eller/og påbygging av shelterdekk.

Tillatelse etter § 2 punkt 3 kan gis for utskiftning for nybygg eller annet fartøy. Slik tillatelse kan også gis til ny eier for fortsatt drift med fartøy som er i industrifiske.

Aktiv fisker som selv skal drive industrifiske og som ikke eier fiskefartøy, kan tildeles tillatelse etter § 2 punkt 3 når det ansees for forsvarlig av hensyn til naturgrunnlaget. Antall fartøyer som driver industritrålfiske bør likevel ikke økes.

Ved avgjørelsen av om tillatelse skal gis etter § 2 punkt 3 skal det legges vekt på om ervervelsen representerer en fornyelse av flåten til å drive industri- og konsumfiske i Nordsjøen.

Fartøyer med tillatelse etter § 2 punkt 3 gis ikke kvote av norsk-arktisk torsk.

§ 9.

Samlet vurdering av søknader om nybygg og utskiftning.

Når presset på ressursene eller presset på kredittinstitusjoner tilsier det, kan Fiskeridepartementet beslutte å stille søknader i bero og foreta en samlet vurdering av søknadene en eller flere ganger i året.

§ 10.

Inndragning av trållatelse.

Tillatelsen kan inndras dersom den i løpet av et sammenhengende tidsrom av 2 år ikke er benyttet. Når den er benyttet i begrenset utstrekning, kan inndragningen avgrenses slik at konsesjonæren beholder en begrenset adgang adgang til trålfiske.

§ 11.

Delegasjon.

Fiskeridirektøren bemyndiges til å gi tillatelse for fiske med trål med fartøyer på 60 br. reg. tonn eller 70 fot lengste lengde eller mindre. Videre bemyndiges Fiskeridirektøren til å gi slik begrenset tillatelse som nevnt i § 2 punkt 4. Fiskeridepartementet gis myndighet til å fastsette forskrifter for den myndighet Fiskeridirektøren skal utøve i medhold av dette ledd.

§ 12.

Disse forskrifter trer i kraft straks.

§ 2.

Skalldyr og blautdyr skal tilvirkes på godkjente anlegg og på en hygienisk betryggende måte. Varene skal være sunne og friske og egnet til folkemat. De skal ha en akseptabel hygienisk standard.

§ 3.

Det er ikke tillatt å tilvirke eller omsette skalldyr eller blautdyr som ikke

tilfredsstiller kravene i § 2. Varer som ikke er i samsvar med kravene i § 2 kan kontrollen stoppe og kan også bestemme til hvilken anvendelse stoppede varer kan tillates nyttet eller beordre varen kassert.

§ 4.

Disse forskrifter trer i kraft straks.

FISKERINYTT FRA UTLANDET

Engelsk fiske PR

Reklamekampanjer for fisk er heller sjeldsynt i England, men no ser dette ut til å bli retta på. Alle som lever av fisk og fiskeri fekk seg ein kraftig støkk i vinter då fiskeprisane rasa nedover, og folk som aldri har vilja vore med på at reklame er tenleg, byrjar no å endra sitt syn. Initiativet til ein landsomfattande reklamekampanje er teke i Grimsby.

Nedgangen i fiskekonsumet og den totale mangelen på PR for fisk, har gjort mange som er avhengig av fisket urolige. Både fiskebåtreiarar og fiskehandlarar er samde om at det no trengs PR, og reiarane i Grimsby har sagt at dei vil vera med på alt som kan auka etterspurnaden etter fisk.

Eit eksempel på den manglande opplysningen om fisk, er marknadsføringa framfor påskehelga i år då det ikkje vart gjort eit einaste PR-framstøt for fisk. Tradisjonelt er påska den helga engelskmenna et mest fisk. — Kanskje fiskeindustrien trur at folk held fram med å kjøpa fisk uansett? No skulle dei ha hatt prov for det motsette, seier Peter Catchpole, ein av initiativtakarane til kampanjen.

Catchpole presiserar at for å få igong ein slik kampanje treng dei støtte frå heile fiskeindustrien, for den kjem til å bli dyr. Den må gå inn for å gjera kvit fisk til eit meir vanleg syn i britiske hushaldningar, i dag er den sjeldsynt. At fisken er på veg ut, må nedlegginga ei mengde fiskebutikker ta noko av skulda for, men hovudårsaka finn ein nok i den sterke konkurransen med betre marknadsførte produkt.

— Var det ikkje for frosenfiskgigantane, skulle eg tilgitt husmodrene at dei gjerne trudde at det ikkje fantes

fersk fisk att på landjorda, seier Catchpole.

Fisk er ei av dei sunnaste proteinformer mennesket kan få i seg, den inneheld lite fett og har eit lavt kolesterolinnhald. Nett det vil bli eit vesentleg moment i marknadsføringa i desse tider då folk er så redde for hjarteinfarkt.

Ein kommentator i Fish Trader har lita tru på at fiskeindustrien kan bli samde om ein slik kampanje fordi, som han seier, det er så mange skilde interesser involvert og dei har ikkje greidd å bli samde tidlegare i større saker. Men, seier han, dersom dei greier å få i stand ein slik kampanje, vil dei gjera fiskeindustrien ei stor teneste.

Mange andre ser reklamekampanjen som den einaste loysinga for å stoppa nedgangen i fiskekonsumet, og Fish Trader sin Fleetwood korrespondent dreg fram lokalradioen som ein teneleg instrument i kampanjen. Her vil det vere mogeleg å gi husmodre og andre fiskebrukarar, aktuelle informasjonar om kva som til ei kvar tid finns av fisketilbod på hamna.

Dyrt å redda Ross

Det vil kosta mellom £ 2 og 3 mill. å redda Ross Factory i Grimsby om regjeringa skulle vilja gjera det. No er det få som trur at dei vil gjera det, mellom anna fordi dei ikkje greier å skaffa pengar nok i tide.

I Grimsby er situasjonen litt forvirra etter meldinga om nedleggjing, og ein spør seg om kva som har hendt sidan det ikkje er meir enn nokre veker sidan det såg ut til å vera for mykje fisk på marknaden i byen. Noko av forklaringa ligg truleg i at den importerte fisken ikkje passa i Ross sin produksjon.

J. 60/80

FORSKRIFTER FOR SKALLDYR OG BLAUTDYR

I medhold av lov av 28. mai 1959 om kvalitetskontroll av fisk og fiskevarer o.a. og kgl. res. av 8. april 1960 har Fiskeridepartementet den 13. mai 1980 fastsatt følgende midlertidige forskrifter for tilvirkning, omsetning og kontroll av skalldyr og blautdyr:

§ 1.

Disse forskrifter omfatter skalldyr, skjell og andre blautdyr eller deler derav, unntatt reker (jfr. Rekeforskrifter av 6. sept. 1971).

Forskriftene omfatter også slike varer av utenlandsk opprinnelse.

Hermetiske produkter av skalldyr og blautdyr omfattes ikke av disse forskrifter.

Fisk brakt i land i tiden 1. januar — 18. mai 1980 i distriktene til følgende salgslag

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1980 brukt til						
	5-11/5	12-18/5	pr. 1979	pr. 18/5 1980	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Hermetikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Skagerakfisk S/L</i>											
Torsk	25	22	—	479	344	76	59	—	—	—	—
Hyse	2	2	—	117	88	29	0	—	—	—	—
Sei	41	40	—	476	215	170	91	—	—	—	—
Brosme	0	1	—	3	1	0	2	—	—	—	—
Lange	7	8	—	83	23	1	59	—	—	—	—
Blålange	0	0	—	1	0	0	0	—	—	—	—
Lyr	32	33	—	366	287	66	12	—	—	—	—
Hvitting	0	0	—	7	2	5	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	—	3	3	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	—	1	1	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	1	1	—	13	13	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	—	3	3	—	—	—	—	—	—
Uer	0	0	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breifflabb	2	1	—	22	22	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	0	0	—	106	106	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	1	1	—	10	10	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	0	0	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	0	0	—	6	6	—	—	—	—	—	—
Reke	89	88	—	1 430	207	6	—	—	1 217	—	—
Annet og uspesifisert	2	3	—	215	215	—	—	—	—	—	—
I alt pr. 11/5	205	200	—	3 341	1 546	354	224	—	1 217	—	—
<i>Rogaland fiskesalgslag S/L</i>											
Torsk	29	—	—	410	277	11	123	—	—	—	—
Hyse	6	—	—	149	149	—	—	—	—	—	—
Sei	293	—	—	1 847	689	551	607	—	—	—	—
Brosme	5	—	—	27	12	—	16	—	—	—	—
Lange	12	—	—	65	16	—	49	—	—	—	—
Blålange	0	—	—	3	2	—	0	—	—	—	—
Lyr	17	—	—	149	145	3	1	—	—	—	—
Hvitting	0	—	—	8	8	—	—	—	—	—	—
Lysing	22	—	—	52	47	5	—	—	—	—	—
Kveite	0	—	—	2	2	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	—	—	5	5	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	—	—	2	2	—	—	—	—	—	—
Uer	0	—	—	2	2	—	1	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breifflabb	4	—	—	54	54	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	36	—	—	444	444	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	1	—	—	17	17	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	0	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Reke	52	—	—	453	453	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	3	—	—	66	66	—	—	—	—	—	—
I alt	482	—	—	3 759	2 392	570	797	—	—	—	—
<i>Summere og Romsdal fiskesalgslag</i>											
Torsk	250	520	—	14 230	1 920	6 450	5 860	—	—	—	—
Hyse	50	30	—	1 410	510	810	20	70	—	—	—
Sei	200	30	—	21 265	2 020	8 390	7 110	3 745	—	—	—
Brosme	50	400	—	2 810	—	—	1 040	1 770	—	—	—
Lange	150	1 000	—	2 530	410	—	1 970	150	—	—	—
Blålange	50	20	—	210	—	—	210	—	—	—	—
Lyr	—	—	—	10	10	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	10	10	—	20	10	10	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1980 brukt til						
	5-11/5	12-18/5	pr. / 1979	pr. 18/5 1980	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
<i>Summøre og Romsdal fiskesalgslag</i>											
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
Rødspette	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Uer	20	20	—	170	20	150	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	—	—	—	20	—	20	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjökreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	180	—	—	965	110	855	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	960	2 030	—	43 640	5 010	16 685	16 210	5 735	—	—	—

270 utstillarar på fiskerimesse i København

270 utstillarar frå Alaska, Sri Lanka, Japan og Australia — Noreg, Island, Polen, England, Holland og Danmark, i alt 22 nasjonar, er representert på World Fishing Exhibition i København frå 2. til 8. juni.

I tilknytning til utstillinga vil der og verta halde ein stor internasjonal konferanse over temaet «Fiskeriervervets muligheter». Det er Dansk Eksportforening som arrangerer konferansen, og den holdes i Bella Center 3. og 4. juni. Mellom talarane er EF-kommisær Finn Gundelach og Laurits Tørnes fra Danmarks Havfiskeriforening. Det er venta 600 deltakarar til konferansen.

Ny fiskerimesse

The International Fish Farming Exhibition and Conference, ei marknadsorientert messe for fiskeria, skal gå av stabelen 17.—19. mars i Brighton, England. Det er første gongen ei slik messe vert halden i Europa.

Skipjack tunfisk — grunnlag for krangel i Sør-Stillehavet!

— Vi står på hovudarenaen i eit nytt stykke der mennesket strevar etter å utnytta dei levande ressursane i havet. Slik karakteriserer professor Georg Borgstrøm ved Michigan Universitetet situasjonen i Sør-Stillehavet. Nett no er spotlighten i denne regionen sett på skipjack tunfisk. Trass i at fisket etter denne arten har auka, er den framleis mellom dei minst utnytta fiskeartane i verda.

Problema oppstår når denne ressursen skal fordelast mellom landa i regionen. Mange av dei har allereie opp retta 200 miles sone. Samstundes er denne tunfiskarten spreidd over eit stort område og den er her i dag og borte imorgan, noko som kompliserer fordelinga mellom statane.

I tillegg til båtar frå landa i denne delen av Stillehavet, er også båtar frå tredje-land involvert i fisket. Såleis er japanske fiskarar redde for å verta utestengde frå dette området der dei tradisjonelt har sterke interesser.

For å slå fast sin sterke stilling i området, har japanske fiskeriorganisasjonar gått ut med ein reklamekampanje under motto «ei imaginær line i havet er ikkje ein vegg». I teksten

heiter det mellom anna at desse ressursane er blitt ein del av dagleglivet til det japanske folket. Fangstane av skipjack tunfisk i Sør-Stillehavet er ein vesentleg del av japanarane sin mat.

I kvantum har fangstane av skipjack tunfisk auka sterkt dei siste åra. Mellom anna har super-trålarar frå USA medverka til dette i sommarhalvåret. Dette har fort til at New Zealand har gitt melding om at dei kjem til å satsa stort på dette fisket. Australske fiskerifolk er gått igong med å undersøka kva tyding den siste utviklinga i fiskeria kan få for deira land.

Utviklinga av dette fiskeriet i andre land, tilseier at dei spørsmåla dei først og fremst må finna svar på er kor stor Australia sin del av skipjackressursen i Sør-Stillehavet, kven skal få fiske den, korleis og når?

Provefiske utanfor New South Wales og nordre Queensland har vist at ein her truleg kan driva eit lønsamt fiske etter skipjack. Også tanken på å få super-trålarar til å fiska etter skipjack i desse områda har vore framme. Det vert sagt at dei kan gjera det meir lønsamt å satsa på dette fisket for den australske fiskeindustrien.

Handbrakt fisk i Norges Råfiskelags distrikt i tiden 1/1-18/5 1980 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskv.
(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt, Biproduktene er ikke med i tallene)

	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1980 brukt til						
	5-11/5	12-18/5	pr. 1979	pr. 18/5 1980	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Hermetikk	Dyre og Fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Prissone 1/2 — Finnmark</i>											
Torsk	2 030	575	—	34 092	919	20 675	6 241	6 244	7	6	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	357	70	—	4 097	220	3 642	18	210	0	7	—
Sei	159	135	—	1 355	15	753	212	375	—	—	—
Brosme	21	31	—	246	1	4	65	176	—	—	—
Lange	—	2	—	9	—	3	5	1	—	—	—
Blålange	0	1	—	2	0	0	1	0	—	—	—
Lyr	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	0	—	—	0	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	1	0	—	14	13	1	—	—	—	—	—
Blåkveite	10	6	—	98	11	88	0	—	—	—	—
Rødspette	0	0	—	30	18	12	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	17	6	—	180	9	171	—	—	—	—	—
Uer	38	61	—	343	151	190	0	—	—	2	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstorje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	399	578	—	1 631	—	1 631	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	3 031	1 462	—	42 096	1 355	27 169	6 543	7 007	8	15	—
<i>Prissone 3 — Troms</i>											
Torsk	1 398	753	—	27 709	849	6 983	14 625	5 245	7	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	111	97	—	3 182	699	2 114	24	293	52	—	—
Sei	208	81	—	1 387	30	699	261	397	—	—	—
Brosme	34	9	—	941	9	123	119	688	—	—	—
Lange	1	0	—	67	0	16	46	5	—	—	—
Blålange	1	0	—	12	—	1	8	3	—	—	—
Lyr	—	—	—	0	—	—	—	0	—	—	—
Hvitting	—	—	—	26	—	—	12	14	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	1	0	—	22	21	1	—	—	—	—	—
Blåkveite	13	2	—	74	1	71	0	—	2	—	—
Rødspette	—	0	—	9	8	1	—	—	—	—	—
Div. Flyndrefisk	—	—	—	1	—	1	—	—	—	—	—
Steinbit	13	12	—	109	12	97	—	—	—	—	—
Uer	24	15	—	678	181	482	5	—	10	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstorje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	241	285	—	1 861	—	1 861	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	—	—	—	0	—	0	—	—	—	—	—
I alt	2 046	1 254	—	36 078	1 811	12 449	15 101	6 645	71	—	—
<i>Prissone 4/5/6 — Nordland</i>											
Torsk	300	272	—	22 578	2 165	8 054	8 677	3 478	203	—	—
Skrei	16	—	—	20 921	207	1 500	6 125	12 986	103	—	—
Hyse	110	162	—	7 371	2 565	3 877	20	502	407	—	—
Sei	263	463	—	9 316	416	2 946	2 513	3 384	57	—	—
Brosme	148	148	—	2 035	26	1	401	1 606	0	—	—
Lange	28	39	—	406	2	8	363	31	0	—	—
Blålange	4	14	—	85	0	1	73	11	—	—	—
Lyr	3	5	—	32	24	2	3	4	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	3	1	—	58	55	3	—	—	—	—	—
Blåkveite	24	19	—	126	52	74	0	—	—	—	—
Rødspette	0	—	—	39	38	1	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	0	—	4	4	—	—	—	—	—	—
Steinbit	5	5	—	119	17	102	—	—	0	—	—
Uer	28	76	—	1 018	412	598	7	—	1	—	—
Rognkjeks	—	0	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	1	1	—	23	16	7	—	—	0	—	—

	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1980 brukt til						
	5-11/5	12-18/5	pr. 1979	pr. 18/5 1980	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Hermetikk	Dyre og Fiskefor	Mel og olje
		Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	0	0	—	2	0	1	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	2	—	2	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	1	7	—	244	75	168	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	5	15	—	312	41	32	110	8	2	72	47
I alt	938	1 229	—	64 688	6 116	17 377	18 293	22 010	773	72	47
<i>Prissone 7/8 — Trøndelag¹</i>											
Torsk	26	68	—	2 367	864	663	478	353	10	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	10	23	—	476	351	103	—	16	6	—	—
Sei	113	114	—	2 429	99	259	284	1 786	0	—	—
Brosme	9	64	—	498	8	—	98	392	—	—	—
Lange	8	21	—	211	3	—	194	14	—	—	—
Blålange	10	51	—	148	1	—	124	22	0	—	—
Lyr	5	4	—	69	59	6	2	1	1	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	1	0	—	21	21	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	0	—	1	—	1	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	—	3	3	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	0	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	1	—	3	2	1	—	—	—	—	—
Uer	9	8	—	101	95	4	2	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	1	—	8	8	1	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	0	—	0	—	0	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	0	0	—	1	1	0	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	0	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Reke	3	1	—	60	60	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	0	0	—	98	34	3	36	—	—	24	—
I alt	195	357	—	6 495	1 610	1 041	1 219	2 585	16	24	—
<i>Prissone 9 — Nordmøre²</i>											
Torsk	40	27	—	1 089	367	238	467	18	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	58	23	—	555	427	104	—	23	—	—	—
Sei	232	97	—	2 899	323	561	1 002	1 011	—	1	—
Brosme	87	111	—	2 131	6	—	305	1 820	—	—	—
Lange	38	73	—	589	1	—	519	70	—	—	—
Blålange	8	8	—	169	0	—	140	29	—	—	—
Lyr	6	1	—	72	70	1	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	—	8	4	4	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	0	—	0	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	—	2	2	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	0	—	1	1	0	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	—	6	3	3	—	—	—	—	—
Uer	72	4	—	218	151	68	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	—	7	5	2	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	0	0	—	2	1	1	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	0	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Reke	—	0	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	0	0	—	18	11	4	—	—	—	3	—
I alt	543	345	—	7 767	1 373	986	2 433	2 972	—	3	—

¹ Prissone 1 og 2 omfatter Finnmark, (1) Tana og Varanger og Vardo sorenskriverier, (2) Hammerfest og Alta sorenskriverier.

² Prissone 3, hele Troms fylke.

³ Prissone 4, 5 og 6 omfatter Nordland (4) Vesterålen sorenskriveri unntatt den del av Hadsel herred som ligger på aust-Vågøy, (5) den del av Hadsel herred som ligger på Aust-Vågøy, Lofoten, Ofoten (unntatt herredene Gratangen og Salangen), og Salten sorenskriverier, og Bodø byfogdembete, (6) Rana, Alstahaug og Brønnøy sorenskriverier.

⁴ Prissone 7 og 8 (7) Nord-Trøndelag fylke, (8) Sør-Trøndelag fylke.

⁵ Prissone 9, Nordmøre.

Fisket etter sild, brisling, makrell og industrifisk pr. 1/6 1980.

	I uken 19/5— 25/5 1980	I uken 26/5— 1/6 1980	I alt		Kvanta 1980 brukt til							
			Pr. 3/6 1979	Pr. 1/6 1980	Fersk		Frysing		Salting	Herme- tikk	Dyre-og fiskefor	Mel og olje
					Eksport	Innenl.	Konsum	Agn				
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
Feitsildfiskernes salgslag (Nord for Stad)												
Feit- og småsild	—	—	26	6	—	1	—	—	5	—	—	—
Nordsjøsild ...	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kystbrisling ...	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Havbrisling ...	—	—	984	3 988	—	—	—	—	—	73	76	3 83
Makrell	—	0	5 375	3 579	—	0	937	823	193	—	119	1 50
Vinterlodde ...	—	—	543 298	553 546	—	—	30 853	—	—	889	10 386	511 41
Sommerlodde ...	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Øyepål	182	611	10 354	6 247	—	—	—	—	—	—	821	5 42
Tobis	—	35	15	48	—	—	—	—	—	—	—	4
Kolmule	2 020	—	37 681	30 470	—	—	—	—	—	—	14	30 45
Hestmakrell ...	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Polartorsk ...	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	2 202	646	597 732	597 883	—	1	31 790	823	198	962	11 417	552 69
Noregs sildesalgslag (Sør for Stad)												
Vintersild	—	—	691	884	70	288	—	—	526	—	—	—
Feit- og småsild	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Nordsjøsild ...	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kystbrisling ...	—	—	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Havbrisling ...	—	—	52 953	46 767	—	—	—	—	—	1 121	365	45 28
Vinterlodde ...	—	—	377	10 815	—	—	—	—	—	—	405	10 41
Sommerlodde ...	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Øyepål	4 332	4 843	46 529	52 719	—	—	—	—	—	—	7 450	45 27
Tobis	9 810	13 929	9 185	52 400	—	—	—	—	—	—	365	52 03
Kolmule	—	—	127 255	112 829	—	—	—	—	—	—	1 060	111 76
I alt	14 142	18 772	236 993	276 414	70	288	—	—	526	1 121	9 644	264 76
Noregs Makrellag S/L¹) (Sør for Stad)												
Makrell	234	567	15 411	23 332	78	596	2 661	767	—	—	19	19 21
Hestmakrell ...	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	234	567	15 411	23 332	78	596	2 661	767	—	—	19	19 21
Samlede kvanta :												
Vintersild	—	—	691	884	70	288	—	—	526	—	—	—
Feit- og småsild	—	—	26	6	—	1	—	—	5	—	—	—
Nordsjøsild ...	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kystbrisling ...	—	—	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Havbrisling ...	—	—	53 937	50 755	—	—	—	—	—	1 194	441	49 12
Makrell	234	567	20 787	26 911	78	596	3 599	1 590	193	—	139	20 71
Vinterlodde ...	—	—	543 675	564 361	—	—	30 853	—	—	889	10 791	521 82
Sommerlodde ...	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Øyepål	4 515	5 455	56 883	58 966	—	—	—	—	—	—	8 271	50 69
Tobis	9 810	13 964	9 200	52 448	—	—	—	—	—	—	365	52 08
Kolmule	2 020	—	164 936	143 298	—	—	—	—	—	—	1 074	142 22
Hestmakrell ...	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Polartorsk ...	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	16 579	19 986	850 137	897 630	149	885	34 451	1 590	724	2 083	21 080	836 66

Av fjordsild ble det i ukene brakt i land 0 tonn, og pr. 1/6—1980, 811,8 tonn.

<i>Omregningsfaktorer kg</i>		<i>Conversion factors kg</i>		<i>Omregningsfaktorer kg</i>		<i>Conversion factors kg</i>	
1 hl fersk sild	93	1 hectolitre fresh herring	93	1 hl fersk tobis	100	1 hectolitre fresh sandeel	100
1 hl fersk lodde	97	1 hectolitre fresh capelin	97	1 hl fersk kolmule	100	1 hectolitre blue whiting	100
		1 hectolitre fresh polar		1 hl havbrisling		1 hectolitre sprat for meal	95
1 hl fersk polartorsk	97	cod	97	(oppmåling)	95	1 skjepp sprat for	
		1 hectolitre fresh		1 skjepp brisling		human consumption	17
1 hl fersk øyepål	100	Norway pout	100	(konsum)	17		

Nedlagt drift II

Fiskernes Salslag har selt sitt anlegg på Lindesnes og drifta ved anlegget er innstilt. Fiskeridirektøren har difor trekt attende si godkjenning for drift.

Fiskeristyret i Troms :

Konsesjonsstopp for matfiskoppdrett må oppheves i Nord-Norge

Fiskeristyret i Troms gikk i et møte 21.4. enstemmig inn for at konsesjonsstoppen for matfiskoppdrett blir opphevet for Nord-Norge. De foreliggende konsesjonssøknader fra landsdelen må snarest behandles med sikte på en videre utbygging av oppdrettsnæringen i Nord-Norge, heter det i uttalelsen fra Fiskeristyret.

Styret påpeker at landsdelen har meget store muligheter for å drive matfiskoppdrett. Tildeling av konsesjoner for slik oppdrett er et av de beste distriktpolitiske virkemidler myndighetene har hatt. Det er derfor naturlig at en oppheving av konsesjonsstoppen går inn som et ledd i «Aksjonsplanen for Nord-Norge», heter det videre i vedtaket fra Troms Fiskeristyre.

Trålløyve etter torsk til Myre

M/S «Stig Bjørnar» N-26-Ø har fått konsesjon til å tråla etter torsk nord for 62° n.br. i 1980. Kvoten er fastsett til 150 tonn rund vekt og 107 tonn sløydd vekt. Ivar Johannessen på Myre eig og driv båten.

Auka loddekvote

Fiskeridirektøren har heva kvoten av torsk nord for 62° n.br. for M/S «Havøyfisk» av Havøysund til 545 tonn rund vekt i 1980. Endringa av loddekvoten er grunngjeven med at ein etter ny vurdering ikkje vil skilja mellom «Havøyfisk» og andre liknande kombinasjonsfarty som har vidare konsesjonsvilkår.

Torsketrålkonsesjon til Kjerstad

Kåre Haram på Kjerstad skal truleg overta m/s «Botrål I» frå A/S Bø havfiskeselskap i Bø i Vesterålen. Når overtakinga er ein realitet vil fartyet få tildelt kvote av torsk fiska nord for 62° n.br. forholdsvis etter den del av året fartyet vil vera i fiske.

M/S «Botrål I», N-150-BØ, er bygd i 1968 og er på 299 brt.

«Grøtnes» får auka kvote

Fiskeridirektøren har heva kvoten av torsk som m/s «Grøtnes» T-90-T kan ta i 1980 til 280 tonn rund vekt. Kvoten gjeld torsk fiska nord for 62° n.br. Kåre Andreassen eig m/s «Grøtnes».

Meir torsk til «Ståltor»

Nils Olsen i Tromsø har fått auka torskekvoten til m/s «Ståltor», T-15-T, frå 200 tonn til 300 tonn rund vekt i 1980. Kvoten gjeld torsk fiska nord for 62° n.br.

«Robertson» skal tråla etter torsk

Herulf Jakobsen i Senjahopen har fått tildelt ein kvote av torsk fiska nord for 62° n.br. til m/s «Robertson», T-182-BG, på 100 tonn rund vekt, tilsvarende 71 tonn sløydd vekt.

CATCH '80

Gilbert Buchan, president i den skotske fiskarføderasjonen, skal ta seg av den offisielle opninga av CATCH '80 i Aberde en. Den internasjonale fiskerimessa skal gå av stabelen frå 25.—28. juni.

Førebels ikkje trålløyve til «Helge Skog»

Arnulf Trane m.fl. i Harstad får ikkje løyve til å nytta reketrålkonsesjonen dei hadde til «Sivert Maan», T-22-I, på «Helge Skog», T-3-I.

Partrederiet er meddelt kondemneringsstønad til «Sivert Maan», og eventuelt nytt reketrålløyve må handsamast på vanleg måte. Partrederiet ville leiga «Helge Skog» til reketråling.

M/S «Maron»

Gunnar Algerøy har fått fiskeridirektøren sitt samtykke i å overta 6/32 partar i m/s «Maron» H-84-F. M/S «Maron» er bygd i 1966, ombygd i 1972 og er på 351 brt. Magne Sekkingstad m.fl. står som eigar.

Nye «Nesefjord» får trålkonsesjon

Olav Pollen i Alversund har fått melding om at hans nybygg m/s «Nesefjord» vil bli tildelt kvote av torsk nord for 62° n.br. når den er ferdig. Kvoten vil bli fastsett forholdsvis etter den del av året båten er med i fisket.

Nei til sal av konsesjon

Partrederiet Rubens på Ersholmen får ikkje løyve til å selja 3 300 hl av «Rubens», M-45-F, sin ringnotkonsesjon på 5 150 hl. Partrederiet har fått tildelt kondemneringsbidrag for «Rubens» og då kan ikkje fartyet sin ringnotkonsesjon eller delar av den verta overført til anna farty. Slik overføring kan berre skje dersam båten vert seld og kjøparen fyller krava for å få tildelt konsesjon.

«Mefjordværing» får torsketrålkonsesjon

Fiskeridirektøren har gitt tillatelse til at m/s «Mefjordværing» T-46-BG får drive trålfiske etter torsk nord for 62 n.br. i 1980. «Mefjordværing» har fått en kvote på 100 tonn rund vekt, tilsvarende 71 tonn sløydd vekt.

Ved fastsettelsen av kvote ble det særlig tatt hensyn til fartøyets størrelse, tidligere deltagelse i fisket og de alternative driftsmulighetene båten har.

M/s «Mefjordværing» er bygget i 1974, er 23 m og 84 brt. Eigar er Gunder Johansen i Mefjordvær.

Også «Mefjordbuen» skal tråla etter torsk

Jack Johnsen har fått løyve til å tråla etter torsk nord for 62° n.br. i 1980 med m/s «Mefjordbuen» T-108-BG. Kvoten er på 100 tonn rund vekt, tilsvarende 71 tonn sløydd vekt.

M/s «Mefjordbuen» er bygd i 1968, er 24,5 m og 100 brt.

BIBLIOTEKET
HAVF.

Kjøp og salg av fiskefartøy

*Det naturlige
mellomledd —*

J. GRAN & CO.
SKIPSMEKLERE

KONG OSCARSGT. 62, 5000 BERGEN • TLF. 05-312711 • TELEX: 42025 wensa

